

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

R E F E R A T

REPRESENTANTSKAPSMØTE

6.- 7. JUNI 2011

INNHOILDSFORTEGNELSE

Måndag 2. juni 2011

	Side
Talerliste	2
Åpning	3
Godkjenning av møteinnkalling	
Godkjenning av dagsorden	
Godkjenning av forretningsorden	
Valg av dirigent	
Utdeling av LOs kulturpris.....	4
Årsregnskap 2010.....	5
LOs Beretning 2010.....	9
Norsk Manuellterapeutforening – Søknad om medlemskap i LO.....	12
Debatt.....	22
Avslutning	41
Navneliste	43

Godkjenning av Regnskapet

Godkjenning av Beretningen – Valg av godkjenner og dirigent

Godkjenning av forretningsorden

Utdeling av kulturprisen, valg av utvalgte og godkjenner og dirigent

Årsregnskapet og Beretningen – valg av godkjenner og dirigent

Valg av dirigent

Årsregnskapet og Beretningen – valg av godkjenner og dirigent

Godkjenning av Regnskapet

Godkjenning av Beretningen – Valg av godkjenner og dirigent

Godkjenning av Regnskapet

Godkjenning av Beretningen – Valg av godkjenner og dirigent

TALERLISTE

Stein Grøtting
Eldar Myhre
Rolf Bersås
Hans Ole Rian
Hanne Nordhaug
Peggy Hessen Følsvik
Mona C. Bjørn
Jahn Cato Bakken
Jan-Egil Pedersen
Roy Pedersen
Kjell Borglund
Cato Brunvand Ellingsen
Åge Hansen
Lene-Britt Johannesen
Vidar Stang

LOs REPRESENTANTSKAPSMØTE MANDAG 6. JUNI OG TIRSDAG 7. JUNI 2011

Mandag 6. juni 2011

Fylkesordfører i Rogaland Tom Tvedt, ønsker Representantskapet velkommen til Stavanger. Han fortalte litt om hvordan situasjonen er i Rogaland og på Vestlandet.

Åpning

Roar Flåthen:

Da ønsker jeg vel møtt til Stavanger. Vi har tradisjoner for å holde Representantskapsmøte en gang utenfor huset i kongressperioden, denne gang ble det Stavanger. Vi har sett frem til å ha møtet her, håper det også blir et flott program både faglig og sosialt. Dette møtet blir også litt spesielt, fordi vi skal behandle opptak av et nytt forbund. Vi ønsker de 4 representantene fra Norsk Manuellterapeutforening velkommen til vårt Representantskap. Vi ser frem til å behandle dette punktet. Dette representantskapet vil kunne bli historisk, for det vil også styrke LO sitt arbeid og rolle som en organisasjon som står på for arbeidstakere med lengre utdanning. Vi ser frem til et samarbeid med dere, så hjertelig velkommen. Før pausen skal vi ta en del av de praktiske og formelle tingene som et Representantskap skal behandle, så da starter jeg konstitueringen.

Godkjenning av møteinnkalling

Roar Flåthen:

Har noen merknader til møteinnkallingen? Det er det ikke, da er møtet lovlig satt.

Godkjenning av dagsorden

Godkjenning av dagsorden. Kan vi godkjenne den? Det kan vi.

Godkjenning av forretningsorden

Da er det forretningsorden, som er som den pleier å være. Kan vi godkjenne den? Det kan vi.

"Forslag til forretningsorden" er uforandret fra tidligere representantskapsmøter:

Valg av dirigent

Vi foreslår Tor-Arne Solbakken som møteleder på dagens møte, og Gerd Kristiansen i morgen. Kan vi godkjenne det? Det kan vi.
Da er møtet satt. Jeg overlater da klubba til deg Tor-Arne.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha Roar. Da går vi videre på sak 1, og det er LOs kulturpris, jeg gir da ordet til Gerd Kristiansen som også leder LOs kulturutvalg, vær så god.

Utdeling av LOs kulturpris

Gerd Kristiansen:

Takk skal du ha. Representantskap og gjester.

Det var innsendt mange anbefalinger til LOs kulturpris for 2010. Gode forslag, som gjorde juryens arbeid både mangfoldig og spennende.

Juryen har i år bestått av undertegnede, Hans Ole Rian, MFO, Terje Havrøy, AOF, Kirsti Mandal, NAF og Mona Westby, LO, sekretær.

I år kommer forslaget på prisvinner i fra AOF Norge.

Kulturprisvinneren for 2010 har lenge vært en bauta i formidlingen av norsk arbeiderhistorie og arbeiderkultur, og har en nasjonal status som ledende kunnskapsbase for norsk arbeiderkultur og arbeidslivshistorie.

Kulturprisvinnerens målsetting har alltid vært å ivareta, formidle og forske i norsk arbeiderhistorie, med hovedvekt på industriarbeiderens liv og livsvilkår.

Med utgangspunkt i industristedets historie, har prisvinneren lagt vekt på å formidle arbeidsfolkets historie, livsvilkår og samtidig fremme og formidle kunnskap om industriell kraftproduksjon og industri forøvrig. Kunnskapen om lokalsamfunnet, gjennom både krig og fred er også godt ivaretatt gjennom prisvinnerens arbeid. Arbeidsfolkets historie er godt arkivert hos prisvinneren som også har formidlet historien om idrettslagene, velforeningene, arbeidstakerorganisasjonene, og alt det andre som har - og er av - verdifull betydning i et arbeidsfolks liv.

Prisvinneren spiller en helt unik rolle som base for kunnskap knyttet til arbeiderkultur og er sentral i det nasjonale fellesskapet av andre institusjoner og likestilte som ivaretar historien knyttet til arbeiderkulturen. Dette nasjonale nettverket er en viktig kulturpolitisk arena med stor tyngde når det gjelder å skape oppmerksomhet rundt arbeiderhistorien generelt og for industriarbeiderhistorien spesielt.

Prisvinneren formidler arbeiderkultur på en fremragende måte og har gjennom både permanente og skiftende utstillinger, gitt oss et verdifullt innblikk i industriarbeiderens dagligliv opp gjennom skiftende tider. På godt og vondt. Prisvinneren erkjenner at det er både likheter og ulikheter i arbeidsfolkets liv og historie uansett hvor i verden man vender blikket. Utstillingen "arbeidets kunst" av Edvard Munch er ett eksempel på prisvinnerens evne til å knytte kunst og historieformidling sammen. Et annet eksempel er samarbeidet med den verdenskjente fotografen Salgado og hans utsøkte fotosamling av verdens arbeidsfolk. Den unike og meget omfattende utstillingen "Industriarbeideren" ble åpnet i 2010 og er en formidabel utstilling om den internasjonale arbeiderens liv og familie.

Lokalt spiller prisvinneren en veldig viktig rolle. Lokalsamfunnets betydning og historie er nært knyttet til prisvinneren og det er ikke til å undres over at Norge har valgt å søke om at selveste UNESCO skal finne plass for dette lokalsamfunnet på sin verdensarvliste.

Prisvinneren er et solid og veldrevet museum med gode vekst og utviklingsmuligheter. For meg er det en stor glede å kunne overrekke LOs kulturpris for 2010, som består av en sjekk på kroner 25 000.-, og et synlig tegn skal dere også få med dere, et fat og en skål laget av Porsgrund Porselen, med inskripsjonen LOs kulturpris 2010.

Det er Norsk Industriarbeidermuseum på Rjukan som får prisen i år.

Jeg ber direktøren for museet, Jan-Anders Dam-Nilsen og kontorsjef Hilde Aarnes komme fram og motta prisen.

Jan-Anders Dam-Nilsen:

Tusen takk, det var en veldig stor ære da vi fikk høre at vi var aktuelle og senere at vi var blitt tildelt LOs kulturpris. Norsk Industriarbeidermuseum, Vemork har siden åpningen i 1988 ivaretatt en sentral, nasjonal og internasjonal fortelling. Arbeiderkulturen som er knyttet til framveksten av industrien i Norge på 1900 tallet, er et speil av datidens samfunn, og Rjukan er et klasseeksempel på hvordan industriarbeiderne utover 1900 tallet ble en viktig aktør i byggingen av det moderne Norge. Historien om industriarbeideren, historien om hele livet, alt fra oppvekst, arbeidsliv, familieliv og samfunnsliv berøres når vi formidler den historien.

I over 20 år har Norsk Industriarbeidermuseum, Vemork forvaltet historien om industriarbeideren. Kulturhistorie som er viktig å fortelle i å fortelle hvorfor vi lever i et så trygt og godt velferdssamfunn som vi gjør i dag.

Nå har jeg skjont at det er tradisjon for at prisvinneren har et kulturinnslag. Jeg skal vi dere et eksempel på hvordan vi formidler arbeiderkultur og kulturhistorie med å vise et innslag på storskjerm fra Telemark.

(Innslaget ble vist på storskjerm)

Avslutningsvis vil jeg si at Rjukanbanen, som dere så på dette innslaget har på lik linje med resten av industri- og arbeiderhistorien på Rjukan, store og viktige fortellinger om kulturhistorien både i Norge og i Telemark. Håpet vårt er at Kulturdepartementet fra neste år, skal bli med på det spleiselaget som Telemark fylkeskommune, Tinn kommune, Notodden kommune og Miljødepartementet allerede er med på for å gjøre Rjukanbanen til en del av den konsoliderte museumsenheten Norsk Industriarbeidermuseum er. For å få til det, så kan minnene om Rjukanbanen med arbeiderliv få den plassen som den fortjener i verdensarvhistorien. Tusen takk for kulturprisen 2010.

Tor-Arne Solbakken:

Da går vi over på sakslistens pkt. 2, som er årsregnskapet for 2010 som skal behandles.

Da gir jeg ordet til Ellen Stensrud.

Årsregnskap 2010

Ellen Stensrud:

Gode venner, kamerater. På vegne av Sekretariatet skal jeg legge frem LOs regnskap for 2010. Regnskapene ble behandlet i Sekretariatsmøtet 11. april. Det er sendt ut til alle i et eget hefte.

Det inneholder regnskap for LO, både morselskap og konsern, Sykelønnsordningens Fond, LOs Utdanningsfond og LOs Opplysnings- og utviklingsfond.

Regnskapene for de 3 jeg nevnte først, legges frem for Representantskapet til godkjenning. LOs OU-fond legges frem til orientering for dere, fordi de allerede er godkjent i de organene de skal godkjennes, fondets styre og Sekretariatet.

Jeg skal i hovedsak gjennomgå regnskapene for morselskapet LO og konsernet LO. Tilslutt vil jeg si noe om de øvrige regnskapene også.

Jeg vil gi dere en hovedoversikt for at helheten skal bli tydelig. Det viser at LO har en solid økonomi, både i selskapet og i konsernet. Her vil dere også se at tallene for 2009 er tatt med til sammenligning. Det vil dere også se på de fleste plansjene som legges frem, også endringene fra fjoråret som jeg skal si noe om.

Når det gjelder inntektene, skal jeg gå litt bak tallene som dere så i hovedoversikten på første plansje.

LOs inntekter i 2010 var 411 millioner, det var 10 millioner lavere enn i 2009. Av de 411 millionene, utgjør LOs kontingentinntekter 356 millioner. Det er 4 millioner høyere enn i 2009. Når vi synliggjør kontingentinntektene synes jeg det er viktig å peke på at medlemstallene i forbundene har hatt en økning fra 2009, og pr. 31.12.2010 var medlemstallet i LO på 871 000. Blant de ulike forbundene vet dere at det har vært ulike endringer litt opp og ned, noen har økt mye og andre har ikke gjort det, men samlet har LO en liten oppgang i medlemstallet fra 2009. Vi har også ca. 1000 nye medlemmer fra årsskiftet og frem til nå.

Tallet andre inntekter på 55 millioner kroner, består av ulike kostnadsrefusjoner, andre tilskudd, midler fra Innovasjon Norge, Norad og Utenriksdepartementet til bla. Internasjonal faglig solidaritet (IFS). Posten "andre inntekter" har en reduksjon på i underkant av 14 millioner kroner fra 2009 til 2010, det skyldes mindre tilbakeføring av overskuddsandelen fra Medlemskort AS. Det er "Medlemskort AS" som administrerer LO-favor konseptet for oss.

De totale driftskostnadene utgjør 441 millioner kroner, det er 46,6 millioner kroner høyere enn 2009, men det er ingen overraskende kostnad. LO har i 2010 utbetalt 35 millioner kroner i konfliktstøtte til forbundene som har hatt sine medlemmer i streik. De vil dere kunne se avmerket i kostnadsøylen for 2010.

Lønn står oppført med 23 millioner kroner mer i 2010 enn i 2009, men hovedsakelig er det pensjonskostnader.

I note 4 i regnskapet, har vi synliggjort lønn, pensjon og annen godtgjørelse til alle i LOs politiske ledelse.

I note 6 i regnskapet, ser dere flere spesifikasjoner av andre driftskostnader.

Driftsresultat LO og konsern, ser dere et resultat som viser et underskudd på 29,7 millioner kroner for LO og 59, 7 for konsernet, da har vi forhøyet til det nærmeste høye tallet for oversiktens skyld.

Forskjellen mellom LOs selskapsregnskap og konsernregnskapet, skyldes driftsunderskudd i Sykelønnsordningens Fond og i Utdanningsfondet. Det er begge fond som kun har finansinntekter og ender derfor opp med underskudd i driftsresultatet.

Av de øvrige datterselskapene bidrar Sørmarka og LO huset Gardermoen med negative driftsresultat. Det kommer jeg tilbake til. Det er ingen uforutsette store underskudd som utgjør forskjellene her. For å illustrere noe av forskjellene, kan jeg nevne Sørmarka, som solgte leilighetene i rekkehusene der ute i 2009, og fikk store inntekter av det, derfor oppstår det en veldig forskjell som er forklaringen dette.

Resultatandel i datterselskap og tilknyttede selskaper, dere finner alle spesifikasjoner i note 8. Kort oppsummert, er den grønne søyla resultatandelen fra A-pressen, som har hatt en økning på 43 millioner kroner fra 2009.

OU-fondet og andre datterselskaper har hatt en nedgang.

Datterselskapene til LO er Sørmarka AS, Arbeiderbevegelsens Folkehøyskole Ringsaker, LO Partner, LOs utdanningsfond, Sykelønnsordningens fond og LO huset på Gardermoen. Alle de datterselskapene er 100% eid av LO, med ett unntak, og det er LO huset på Gardermoen der vi eier 67%, så er det Flyarbeidernes forening i Fellesforbundet som eier 33%. Nedgangen knyttet til fondene skal jeg komme tilbake til.

Andre finansposter i LO. Reduksjonen i posten annen finansinntekt er et mye mindre utbytte fra Sparebank 1 i 2010 enn det vi hadde i 2009. LO opptrer her som ansvarlig eier i vanskelige tider. Reduksjonen i renteinntekter skyldes lavere renter. Det var en gjennomgang av resultatregnskapet vårt, så skal vi se på balansen, som viser en veldig solid organisasjon.

LOs eiendeler er totalt på 3,6 milliarder kroner. Fordeler seg som følger:

51% er finansielle anleggsmidler, som består av investeringer i datterselskap og tilknyttede selskaper, investeringer i andeler av aksjer, lån til datterselskaper og andre langsiktige fordringer. Alle detaljene på dette finner dere i note 9.

Den andre store delen av eiendelene våre som utgjør 46%, er midler som vi har plassert i bank. Det viser at vi har en god og solid økonomisk organisasjon.

Egenkapital ved årsskiftet og inndeling av denne. Hele 67% er annen egenkapital, det finner dere i note 16.

25% er kampfondet. Kampfondet består av hele 820 millioner kroner og er opprettholdt på samme nivå som vi hadde i fjor. Selv om vi benyttet 35 millioner kroner i konfliktstøtte i 2010 til forbundene er kampfondet vårt fortsatt stort. Vi har styrket kampfondet vårt fra 2008 med en økning på 50 millioner kroner, i 2009 økte vi med 20 millioner kroner og i 2010 tilbakeførte vi like mye som vi utbetalte i konfliktstøtte. Det er veldig viktig for en organisasjon som vår å vite at vi skulle kunne tåle en kamp om det er nødvendig.

Når det gjelder forpliktelser og gjeld er 62% det vil si 202 millioner kroner knyttet til ansattes pensjoner. 16% det vil si 54 millioner kroner er andre forpliktelser. Av dette er 43,5 millioner kroner i forbindelse med at LO har 1/3 av forpliktelser til forbundene i den gamle Pensjonskassa som ble lukket i 1967. 10 millioner kroner i forpliktelser er avsetning til kongressen i 2013, alt dette finner dere i note 13. Det resterende 22% av forpliktelser og annen kortsiktig gjeld er også ordinær leverandørgjeld. Det var en gjennomgang av LO sitt regnskap.

Sykelønnsordningens fond

Sykelønnsordningens Fond består av midler som er opparbeidet i tidligere sykelønnsordning. Da den ble avviklet ble det besluttet at avkastningen fra disse midlene som var igjen skulle dekke kostnaden til LOs fritidsforsikring for medlemmene. Det er bakgrunnen for fondet. Resultatet i fondet er på 2,7 millioner kroner, men det i 2009 var et resultat på 8,4 millioner kroner. Avviket skyldes 7,5 millioner kroner i lavere inntekter, to av disse er lavere avkastning på fondets kapital i 2010, mens 5,6 millioner kroner av inntekten i 2009 skyldes at flere forbund meldte sine medlemmer inn i fritidsforsikringen, hele 26 000 nye medlemmer i 2009. Derfor blir det et negativt resultat for 2010. Dessuten: i 2007 vedtok Sekretariatet å bevilge 10 millioner kroner fra Sykelønnsordningens fond til vedlikehold på Sørmarka, det er midler som er fordelt over 3 år. Dette står oppført som annen kostnad i dette regnskapet. Fondet har ingen gjeld.

LOs utdanningsfond

Det er et fond som gir stipend til medlemmene som ønsker å øke kompetansen sin. Det var i utgangspunktet bare medlemmer i forbund som tidligere var tilsluttet Lavtlønnsfondet som kunne motta støtte fra utdanningsfondet. Da Lavtlønnsfondet ble avvirket, ble LOs utdanningsfond etablert. Fondets resultat er i 2010 1,3 millioner kroner, mot 8,4 millioner kroner i 2009. Det er et stort avvik, men det forklares også her med lavere inntekter, 2,8 millioner kroner i lavere avkastning på fondets kapital, samt at i 2009 kjøpte flere forbund seg rettigheter i fondet, det er også utbetalt mer i stipender i 2010 enn det ble i 2009. Balansen i fondet. Fondet har 8 egne noter.

LOs Opplysnings- og utviklingsfond (OU-fondet)

Detter er litt spesielt, fordi det er under felleskontroll mellom LO og NHO. Dette dere får her er LO sin del av fondet. Midlene i fondet går til tillitsvalgtopplæring for forbundenes medlemmer, dette regnskapet er behandlet i eget styre, og det er godkjent av Sekretariatet. Det legges derfor frem kun til orientering for Representantskapet. Fondet har et underskudd i 2010 på 2, 2 millioner kroner, mot et overskudd på 11,3 millioner kroner i 2009. Forklaringen på avviket er positivt det er en økning i bevilgningene til forbundenes opplæring av tillitsvalget. I 2010 ble 86 millioner kroner overført til forbundene, men tilsvarende tall i 2009 var 71 millioner kroner, i tillegg til dette er det bevilget 6,5 millioner kroner til utvidelse av egenkapitalen på Sørmarka, 4 millioner kroner mer har gått til forskning, alt vel anvendte penger. OU-fondets balanse har omløpsmidler på 108 millioner, en egenkapital på 81 millioner og gjeld på 29 millioner. 15 millioner av den gjelden er til AOF og 8 millioner er ikke utbetalte midler til forbundenes opplæring. Med dette avslutter jeg gjennomgangen av alle regnskapene for 2010, hvorav kun 3 legges frem for godkjenning.

På vegne av Sekretariatet legges herved følgende regnskap frem for 2010 til godkjenning:

- LOs selskap og konsernregnskap
- Sykelønnsordningens Fond
- LOs utdanningsfond

Takk for oppmerksomheten.

Tor-Arne Solbakken:

Takk til Ellen for framleggelsen av regnskapet. Da gir jeg ordet til Kontrollkomiteen ved Steinar Karlsen.

Rep. nr. 143 - Steinar Karlsen, LOs Kontrollkomite

Representantskap, kamerater.

Takk til deg Ellen for en grundig og flott gjennomgang av regnskapet.

LOs Kontrollkomite har i perioden utført sine oppgaver i henhold til LOs vedtekter og vedtatte retningslinjer.

Når det gjelder komiteens virksomhet utenom regnskapet, vises det til omtalen av komiteen i LOs beretning for 2010.

Komiteen har gjennomgått LOs selskapsregnskap, underliggende regnskaper og LOs konsernregnskap med inkluderende regnskaper.

Komiteen mener LOs regnskap gir et tilfredsstillende uttrykk for resultatet i 2010, og for den økonomiske stillingen pr. 31.12. 2010.

Underskrevet av LOs Kontrollkomite ved Kristin Nielsen, Steinar Karlsen og Tom Røisi.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha Steinar. Da går vi videre til revisor Kjetil Andersen fra Ernst & Young. Vær så god.

Rep. nr. 188 - Kjetil Andersen, Ernst & Young:

Det er sendt ut med sakspapirene revisjonsberetningene for Landsorganisasjonen med konsernregnskap, Utdanningsfondet, Sykelønnsordningens Fond. De er såkalt rene revisjonsberetninger uten presiseringer og forbehold. Jeg ser ingen grunn til å lese opp konklusjon i hver av dem.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da har vi fått presentert regnskapet, vi har hørt Kontrollkomiteen og revisor. Er det noen som ønsker ordet? Det er det ikke. Da går vi over på innstillingen. Sekretariatet innstiller at årsregnskapet 2010 for Landsorganisasjonene i Norge med et årsresultat på 61 578 000 kroner godkjennes. Forslag til disponering til kampfondet og Ut av kampfondet 34 853 000 kroner som er redegjort for, Folkets Hus Fond 406 000 kroner, LOs Opplysnings og utviklingsfond 2 184 000 kroner, LO-favor 2 432 000 kroner, øvrige fond 60 308 000, annen egenkapital 121 231 000 kroner.

Årsregnskap 2010 for LOs utdanningsfond med årsresultat på 1 334 000 kroner, godkjennes. Forslag til disponering, overskudd overføres til opptjent egenkapital.

Årsregnskap 2010 for Sykelønnsordningens Fond med et årsresultat på 2 667 000 kroner, godkjennes. Forslag til disponering, overføres annen egenkapital.

Årsregnskap 2010 for LOs Opplysnings- og utviklingsfond med et årsresultat på 2 184 000 kroner, tas til orientering.

Er det noen som ønsker å stemme i mot den innstillingen? Det er det ikke, den er enstemmig vedtatt.

LOs beretning 2010

Da skal vi behandle beretningen for 2010. På grunn av tiden leser jeg ikke høyt fra beretningen. Er det noen som ønsker ordet på generelt grunnlag, før vi går over til de enkelte punkter? Der er det. Vidar Stang representant nr. 103.

Rep. nr. 103 - Vidar Stang, Telemark fylke

Kjære dirigenter, representantskapsmøtet. For det første må jeg si at det var en fantastisk åpning, en fin opplevelse for en gutt fra Rjukan.

Jeg er leder av LO i Telemark. Vi er et av de prøvefylkene som ble oppnevnt på forrige LO-kongress. En av de tingene som vi prøver å jobbe med, er LO-favor. Vi prøver å få dette til å bli enda bedre kjent.

På siste styremøte, gikk vi i gjennom beretningen for å se hva som står om LO-favor. Det vi kunne tenke oss å spørre om det er muligheter til å få noen av de midlene som brukes til pr. også ut til distriktene. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Neste taler er Lars M. Johnsen, Norsk Transportarbeiderforbund.

Rep. nr. 90 - Lars M. Johnsen, Norsk Transportarbeiderforbund:

Kamerater. Jeg tar ordet til 2 saker i beretningen. Det første er det som står nederst på side 10, om streiken som transportarbeiderforbundet hadde i fjor. Vi streiket da for å få verdige ansettelsesvilkår på våre terminaler, og faste ansettelser, en kamp mot vikarbruken. En streik vi vant. Resultatet har vært at NHO fortsatt ikke har undertegnet tariffavtalen for 2010, men kampen er ikke slutt. DHL som var en av de verste bedriftene fortsetter å bruke vikarer, og planlegger delvis å sette bort deler av virksomheten til underselskap, dvs bemanningsbyråene for å slippe unna de betingelsene som ligger i speditørtariffen. Det siste som har skjedd der er at den mest fremtredende tillitsvalgte i bedriften Monica Okpe fikk avskjed 6. mai. Dette prøver de å begrunne med at fravær osv. som hun har hatt. Dette er helt klart ett angrep på tillitsmannsinstitusjonen, dette er ikke ukjent innenfor DHL. Det skjer over hele verden. Det siste eksemplet var i Sør-Afrika der tillitsvalgte ble sparket for det de var aktive. Jeg synes det er på tide at LO støtter den kampen Monica Okpe fører for å få tilbake jobben i DHL. Jeg fremmer derfor et forslag som lyder sånn: LO er gjort kjent med at DHL Supply Chain har gitt tillitsvalgt Monica Okpe avskjed. Hun er en av de mest aktive tillitsvalgte i Norsk Transportarbeiderforbund, og var sentral i spedisjonsstreiken i 2010. Hun er ikke den eneste tillitsvalgte som er avskjediget av DHL. Den Internasjonale Transportarbeiderfederasjonen ITF har sammen med UNI satt i gang en internasjonal kampanje for å sikre de faglige rettighetene i DHL. DHL sitt angrep på tillitsvalgte og de faglige rettighetene i selskapet kan ikke aksepteres, verken i Norge eller andre land. LO gir sin fulle støtte til Monica Okpe sin kamp for å få tilbake jobben i DHL Supply Chain.

Det andre punktet s. 37, Den faste tvistenemnd. Vi tapte en sak i tvistenemnda, når det gjaldt retten til losse- og lastearbeid på skip som ankom en bedrift i Skiensområdet. Havnearbeiderne i Norge er sikret sine rettigheter gjennom en ILO-konvensjon som er ratifisert av Norge. Havnearbeidet er veldig spesielt der du ikke ansettes i selskapet som utfører losse- og lastearbeidet, men ansettes som havnearbeider og har retten til å utføre arbeidet, en fortrinnsrett som er nedfelt i ILO-konvensjonen. I Stavanger mistet havnearbeiderne 70 % av sine oppdrag, ved at bedriften som de har hatt retten til å utføre arbeid for, nå krever at en annen overenskomst skal overta arbeidet, såkalte losarbeidere. Det betyr at havna i Stavanger er en saga blott for oss, hvis ikke vi får full støtte fra LO i kampen. Bakgrunnen for den striden vi har i Risavika, der de har flyttet alt havnearbeidet ut fra Stavangerområdet, er at det også en oljebase der ute. Men den konvensjonelle driften av havna i Risavika, krever vi retten til arbeidet og en sikring av de havnearbeiderne som er igjen. Dersom NHO får medhold i at 70 % av arbeidet skal overføres til andre, så er havnearbeidet i Stavanger ute, og det vil være det første slaget som vinnes i forhold til EUs havnedirektiv, der de prøver å få ut havnearbeiderne. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det ingen flere til den generelle debatten. Vi går da til punkt for punkt, vær raskt oppe med hånda, hvis det er noen som ønsker ordet. Jeg refererer dem.

Tariffpolitikk fra side 8 til 34. Da er det tatt opp.

Lov- og avtaleverket fra side 35 til 38. Da er det tatt opp.

Hovedorganisasjonenes Fellestilltak fra side 39 til 40. Da er det tatt opp.

Fellestilltakene HSH - LO side 41. Da er det tatt opp.

Fellestilltakene Samfo - LO side 42. Da er det tatt opp.

Demokrati fra side 43 til 44. Da er det tatt opp.

Arbeidsmarked, nærings- og sysselsettingspolitikk fra side 45 til 57. Da er det tatt opp.

Miljø og bærekraftig utvikling fra side 58 til 59. Da er det tatt opp.

Arbeidsmiljø fra side 60 til 66. Da er det tatt opp.

Andre samfunnspolitiske saker fra side 67 til 69. Da er det tatt opp.

Likestillingspolitikk fra side 71 til 72. Da er det tatt opp.

Forskning og utdanning fra side 73 til 88. Da er det tatt opp.

Organisasjonsarbeid fra side 89 til 95. Da er det tatt opp.

LOs ungdomsarbeid fra side 96 til 99. Da er det tatt opp.

Forhold t arbeid fra side 100 til 110. Da er det tatt opp.

Samarbeid med andre organisasjoner fra side 111 til 112. Da er det tatt opp.

LO-favor side fra 113 til 114. Gerd Kristiansen svarer på spørsmål etterpå, siden det ikke var til selve beretningen. Er det greit? Det er det, da er det tatt opp.

LOs informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet fra side 115 til 120. Da er det tatt opp.

LOs egen organisasjon fra side 121 til 140. Da er det tatt opp.

Administrasjon fra side 141 til 152. Da er det tatt opp.

Representasjon fra side 153 til 174. Da er det tatt opp.

Distriktskontorene fra side 175 til 270. Da er det tatt opp.

Statistisk oversikt fra side 271 til 274. Da er det tatt opp.

Da har vi ikke fått andre spørsmål og kommentarer enn det som kom i forhold til LOfavør. Da gir jeg ordet til Gerd Kristiansen som svarer på dette, før vi tar hele beretningen.

Gerd Kristiansen:

Representantskap. Spørsmålet som Vidar Stang stilte i forhold til hvordan det er mulig å få midler ut i systemet til markedsføring av LOfavør produkter. Ja, det er det absolutt, men dere må gå via forbundene, eller sende søknader via de lokale LOfavør komiteene.

Det er økonomi der og vi behandler stadig søknader fra uteapparatene i forhold til LOfavør, så mulighetene er der.

Tor-Arne Solbakken:

Da var det besvart og vi har ikke flere til beretningen. Kan vi da hele beretningen opp til votering? Er det noen som ikke ønsker å godkjenne beretningen? Det er det ikke, den er enstemmig godkjent.

Det kom et forslag fra Lars Johnsen, som ikke er relatert til beretningen, men nå har Leif Sande bedt om ordet.

Rep. nr. 126 - Leif Sande, Sekretariatet:

Møteleder. Jeg fikk ikke lest forslaget som Lars Johnsen fremmet, men jeg hørte innlegget hans. Det siste innlegget gikk på organisasjonsforhold innenfor transportsektoren og havnearbeidersektoren. Flere forbund i LO som organiserer havnearbeidet, samtlige forbund har som mål å ivareta sine havnearbeidermedlemmer på best mulig måte. Når det gjelder konflikten om organisasjonstilhørighet, så har vi et apparat i LO til å ta seg av dette, skal vi ta opp såne spørsmål her, så synes jeg det blir helt feil, vi må heller vise det til de organene vi har for å ivareta slikt. Jeg håper ikke at vi får et vedtak på en organisasjonstvist angående havnearbeidere på dette møtet uten at man kan sette seg inn i hva dette dreier seg om.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Det forslaget til Lars Johnsen hadde ikke noe med det som Leif Sande påpekte i siste delen av innlegget hans. Jeg foreslår at vi går videre, så venter vi og tar det forslaget som ikke er relatert til beretningen, vi sjekker litt rundt og kommer tilbake og tar det opp til votering litt senere. Er det grei måte å gjøre det på? Det er greit for Representantskapet.

Da er vi ferdig med beretningen for 2010.

Sak nr. 4 – Søknad om opptak i LO fra Norsk Manuellterapeutforening

I brev av 20. mai 2011 søker Norsk Manuellterapeutforening om medlemskap i LO som selvstendig forbund. Innmeldingssøknaden er et resultat av politisk og organisatorisk samarbeid, med bakgrunn i henvendelse fra NMF.

Innstillingen fra Sekretariatet er:

I henhold til LOs vedtekter § 2.3 opptas NMF som medlem i LO. Medlemskapet godkjennes. Er det noen som ønsker ordet i saken? Er det noen som ønsker å stemme i mot? Det er det ikke, NMF er opptatt.

Da ber jeg foreningens leder Peter Lehne om å komme opp og presentere forbundet og yrket.

Peter Lehne – Norsk Manuellterapeutforening:

Kamerater. Takk for at dere har sagt ja til søknaden vår. Vi er en liten, men pågående forening. Vi har eksistert siden 2006 og har ca. 340 medlemmer. Vi har klart å gjøre oss godt kjent på Stortinget og i byråkratiet. Vi har fått gode skussmål. Vi har stått alene i 5 år, så det føles godt å ha fått en "storesøster". Prosessen som har ført til at jeg står her i dag, startet i desember i fjor, etter tips om at LO ønsket å trekke til seg nye medlemsgrupper med høyere utdanning. Etter det første møtet med Ståle Dokken, har vi har hatt mange møter med LOs ledelse og administrasjon og blitt møtt med en positivitet, dyktighet og vennlighet. Det har vært møter med departementer og politiske kontakter, vi har hatt løpende kontakt med Hege Nilsen Ahlquist og Nina Tangnæs Grønvold, som kan jobben sin. Gerd Kristiansen har jobbet for oss i kulissene, og stilt opp på vårt landsmøte. Der klarte hun å fjerne enhver tvil blant enkelte av medlemmene våre på at vi skulle melde oss inn i LO. Vi blir å finne i 8. etg. i Folkets Hus. Tusen Takk.

Roar Flåthen:

Tusen takk. Det var en fin presentasjon av forbundet deres, så hjertelig velkommen.

Tor-Arne Solbakken:

Da er vi kommet igjennom de punktene på sakslista som skulle tas før pausen.

Pause til kl. 14.50.

Tor-Arne Solbakken:

Da starter vi opp igjen. Møtet er satt. Vi ønsker hjertelig velkommen til de lokale tillitsvalgte og AP sin ordførerkandidat i Stavanger Cecilie Bjelland som deltar på møtet for å overvære den seansen vi nå har foran oss. Da ønsker vi velkommen til Jens Stoltenberg.

Vi har en sak fra møtet før pausen. Det var et forslag fra Lars Johnsen, Norsk Transportarbeiderforbund. Forslaget lyder: "LO er gjort kjent med at DHL Supply Chain har gitt tillitsvalgt Monica Okpe avskjed. Monica Okpe er en av de mest aktive tillitsvalgte i Norsk Transportarbeiderforbund og var sentral i spedisjonstreiken i 2010. Hun er ikke den eneste tillitsvalgte som er avskjediget av DHL, og Den internasjonale Transportarbeiderfederasjonen ITF har sammen med UNI satt i gang en internasjonal kampanje for å sikre de faglige rettighetene i DHL. DHL sitt angrep på tillitsvalgte og de faglige rettighetene i selskapet, kan ikke aksepteres verken i Norge eller andre land. LO gir sin fulle støtte til Monica Okpe sin kamp for å få tilbake jobben i DHL Supply Chain."

Vi har ikke tradisjon i Representantskapet for å behandle slike forslag som kommer over bordet. Den situasjonen som vi er oppe i nå, er at det skal være en aksjon der oppe 7. juni, samtidig som LOs juridiske avdeling skal ha forhandlingsmøte med bedriften. Dirigenten tillater seg å foreslå at vi gjør et lite unntak og slutter oss til den uttalelsen som er foreslått fra Lars Johnsen. Er det noen som har motforestillinger til det? Det er det ikke, uttalelsen er vedtatt.

Da skal vi over til å behandle det Fagligpolitiske regnskap for 2011, som dere har fått utdelt. De som husker det vi fikk for 4 år siden, ser at det er utseendemessig betraktelig forbedringer. Da skal Roar Flåthen få ordet, vær så god.

Roar Flåthen:

Takk for det. Vi er fortsatt i en situasjon hvor ting skjer rundt oss ute i verden, om det er i Nord-Afrika med kampen om demokrati og ett mer rettferdig samfunn, eller til våre kamerater ute i Europa, hvor det er mange som fortsatt sliter. I mange land har vi fortsatt ikke sett resultatet av den fatale finanskrisa som vi har vært i gjennom i verden, vi har også merket det her i Norge, men ikke i nærheten av det samme omfanget som i mange andre land.

DEFS avholdt sin kongress i Athen 16.- 19. mai. Vi som var der fikk virkelig merke hvor tøft og anstrengt det er i veldig mange andre land. Hvor hardt fagbevegelsen har det, hvordan de sliter og hvordan de politisk blir overstyrt i forhold til hva de må gjøre i disse krisesituasjonene. Kongressen var preget av to ting, det ene var finanskrisen og dens virkning for sysselsetning, velferdsordninger og lønn osv. Det er antydning allerede nå at over 500 000 offentlig ansatte vil miste jobben sin i nær framtid. Jeg er redd for med de siste signalene er at det tallet blir bare høyere. Vi vet at arbeidsledigheten blant ungdom er fortsatt økende, bare i Spania er det opp i mot 40%, det samme er det i Hellas og andre land. Det betyr at situasjonen er veldig alvorlig.

Jeg synes det er riktig at når vi skal holde Representantskap å nevne den faglig politiske situasjonen. Det viktig at vi viser solidaritet med våre kamerater ute i Europa, som på ingen måte har det som oss her i Norge.

Det andre jeg synes det er greit at dere vet, er at vi har en sterk diskusjon om offentlig minstelønner i Europeisk fagbevegelse. Det nye som er kommet inn er offentlig minstelønner på europeisk nivå. Den kampen hadde vi for 4 år siden i Sevilla, og da fikk vi gjennomslag for det som har vært Norden sin politikk, nemlig at det må være et nasjonalt anliggende. Nå er det flere og flere som tar til orde for å ha europeiske normer for offentlig minstelønn. Det er vi i Norden fortsatt i mot, som betyr at det ikke ble fattet noe nytt vedtak, men diskusjonen fortsetter. Hvorfor vi er så opptatt av at det fortsatt skal være et nasjonalt anliggende? Jo, det er fordi vi i Norge bla. har gjennom Allmenngjøringsinstituttet sagt at det er tariffavtalenes minstelønn som skal være utgangspunktet. Vi vet at en offentlig minstelønn ville undergrave dette systemet. Vi kan merke oss at det er arbeidsgiverne, HSH, NHO og de borgelige partiene her i Norge som er opptatt av å diskutere offentlig minstelønn. Vi vet at de har en helt annen agenda enn det vi vil ha når det gjelder denne diskusjonen.

Det betyr at det er mange land i Europa - hele 17 land - som har offentlige minstelønner. Der er på mange måter sosiale minstenormer i mange land. Det er dessverre sår i mange land at fagbevegelsen ikke har reell innflytelse på lønnsdannelsen i den grad vi kjenner til i Norden og Norge. Det betyr at når man innfører offentlig minstelønner i mange av disse landene, så får mange et løft, derfor vil det kunne være et riktig verktøy i mange land, men ikke i Norden og Norge.

Når det gjelder situasjonen her i Norge, skal ikke jeg si så mye om det, men jeg mener vi har en Regjering som ivaretar arbeidstakernes interesser. Jeg overlater nå til Jens Stoltenberg å legge fram et fagligpolitisk regnskap. Vi har sett tilbake i tid og funnet at det er første gangen vi har en statsminister som taler til Representantskapsmøtet i LO. Begrunnelsen for at det skal skje nå, ligger i dette dokumentet her. For andre gang får vi i LO lagt frem et fagligpolitisk regnskap fra Regjeringen. Jeg kjenner ikke ett eneste land, verken i Europa eller for øvrig som så skjer, dette er helt unikt. Derfor er Jens Stoltenberg invitert til å holde innledning om dette. Hjertelig velkommen Jens.

Det er noen ting som jeg skal kommentere. Det er angrep på arbeidstidsbestemmelsene. Vi husker Adecco skandalene.

Vi har fått rapport fra Oslo om at ved 6 av 8 sykehjem var det store lovbrudd, dette blir bare mer og mer omfattende. Så har vi fått en arbeidstidsdebatt om disse såkalte oljeturnusene eller ekstreme turnuser, hvor vi i fagbevegelsen, fra de borgelige og arbeidsgiverne har blitt stemplet som gammeldags, som bremseklosser og at det er vi som nå holder igjen. De kommer med "eksempler på ordninger som vil være veldig gode".

Det paradoksale er at alle de ordningene som de viser til, har jo vi godkjent. Det er ordninger som er forhandlet fram lokalt eller sentralt med arbeidsgiveren. Innstillingsretten som gir NHO og LO retten til å innstille på arbeidstidsordninger som avviker fra lovens grunnleggende bestemmelser, skal de heller ikke ha, den skal også nå angripes. Den er veldig avgjørende for oss hvis vi skal ha kontroll på arbeidstidsproblematikken.

Et eksempel: Norsk Fængsels- og friomsorgsforbund fortalte at de hadde hatt 45 søknader om turnuser som avviker fra arbeidstidsbestemmelsene, som kommer innunder innstillingsretten som LO Stat disponerer. 44 av søknadene ble godkjent, en ble sendt tilbake. Det som er grunnleggende bak dette, er at man ofte må gå inn i en del av disse ordningene fordi grunnbemanningen er for lav. Derfor skal de i en 2 års periode, mens disse ordningene går, jobbe med å få opp grunnbemanningen, slik er det i eldreomsorgen og helsesektoren også. Den kampen er på ingen måte over, for den handler også om kampen om den fremtidige arbeidsmiljølov og arbeidstid. På flere områder nå er det de borgeliges forslag å innføre ordninger som er individualisert. Det setter oss som tillitsvalgt helt ut av spill, som gjør at arbeidsgiverne og den enkelte skal begynne å avtale. Det er ikke bare arbeidstid, det er også permitteringsregler osv., som er en del av denne debatten. Det vil ta oss langt tilbake i tid, hvis vi skulle sette tillitsmannsapparatet og alt det vi har bygd opp som et sikkerhetsnett på vegne av medlemmene, og som representerer medlemmene ovenfor arbeidsgiverne, slik at de ikke blir stående alene. Det er en retorikk og et forsøk fra de borgelige, om å undergrave det vi i realiteten står for som fagbevegelse - både lokalt og sentralt - og helt grunnleggende lov og avtaleverk.

Vi må ha med oss dette når vi nå går inn i en valgkamp. FRP vil fjerne fagforeningsfradraget, Høyre vil halvere det, så nå er vi spent på hva Jens vil i den sammenheng.

Det er også en diskusjon om det fagligpolitiske samarbeidet. Det er jo ikke noe nytt at de borgelige prøver å slå kiler inn i det fagligpolitiske samarbeidet når det er valg. For det har en dynamisk kraft i seg, det har en historie gjennom hele LO sin historie. Det er ingen tvil om at dette samarbeidet har gitt fagbevegelsen LO en politisk innflytelse som vi helt klart ønsker å fortsette med. Vi kan se på Stortingsvalget både i 2005 og 2009 hva slags betydning fagbevegelsen hadde i forhold til resultatene.

De som vil svekke fagbevegelsen sin innflytelse på den politiske arena - kan bare glemme det!

Uføretrygd og alderspensjon er en sak som har vært veldig aktuell i den senere tid. Det er også et eksempel på hva vi diskuterer i en fagligpolitisk sammenheng.

Sykelønnsordningen, kampen mot sosial dumping, hvordan vi skulle kunne bruke handlekraften i forbindelse med finanskrisen her i Norge for å komme ut av den, er et annet eksempel.

Jeg og Sekretariatet mener, når det gjelder uførepensjonen, så har Regjeringen imøtekommet LO veldig langt. Jeg mener vi fortsatt kan konkludere med at vi har en av verdens beste inntektssikring for de som faller utenfor arbeidslivet av helsemessige årsaker. Det vil også den nye uførepensjonen ivareta.

Kommunevalget i 2011, hvorfor er det viktig? Det er fordi kommunen er den viktigste velferdsleverandøren vi har. Det er der folk bor, vokser opp, blir gamle og det er der vi forlater denne verden på en verdig måte.

Det er det kommunene er til, og det er viktig at vi har et godt styresett, og politikere som vil sørge for at kommunene i fremtiden er de gode velferdsprodusentene. Jeg er sikker på at LO sine medlemmer vil være avgjørende når det gjelder valgutfallet og derfor er det en stor aktivitet som er planlagt fra LO og forbundene i den kommende valgkampen.

Vi vil ha en politikk for å skape og dele. Privatisering og konkurranseutsetting vil vi ikke ha noe av. Vi vil fortsette kampen mot sosial dumping. Vi vil fortsette å utvikle – ikke svekke – faglige rettigheter. Etter valget trenger vi flere handlekraftige politikere som kan skape arbeid og velferd i kommunene, bekjempe ufrivillig deltid og sosial dumping. Det er det mye av kommunevalget handler om.

Jeg er spent på å høre Jens sin gjennomgang av Det fagligpolitiske regnskapet og litt om den politiske situasjonen. Da ønsker jeg Jens Stoltenberg opp på talerstolen.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha Roar. Det er en liten praktisk ting, det skal være en debatt etterpå. Jeg kommer til å holde igjen litt etter Jens sitt innlegg, slik at dere får anledning til å be om ordet. Så ser vi an taletiden etter hvert. Vær så god Jens.

Rep. nr. 147 - Jens Stoltenberg:

Tusen hjertelig takk. Først vil jeg takke enda en gang for at jeg fikk komme hit til LO å prate. Jeg trodde jeg hadde vært i Representantskapet før, men det var feil. Så det er ekstra hyggelig at jeg som statsminister får lov til å tale til denne viktige forsamlingen.

Det er virkelig noe jeg setter stor pris på, å komme til LO og forbundene. Jeg prøver å dra rundt til så mange forbund som mulig. Jeg har besøkt mange av dere på landsmøter og også vært på en del LO kongresser. Grunnen til det, er at å møte LO er å møte - uten sammenligning - den største og viktigste arbeidstakerorganisasjonen i Norge. Når jeg som leder i Arbeiderpartiet og som statsminister møter LO her og i andre sammenhenger, er det en levendegjøring, et uttrykk for noe som er viktig for oss, nemlig det samarbeidet og kontakten vi har. Det har vi fordi LO er den største lønnsstagerorganisasjonen i Norge, men dere er også noe mer enn det. Dere er en arbeidstakerorganisasjon i vekst. Jeg hørte nå at det var i overkant av 871 000 medlemmer, som er veldig bra. Nå fikk dere også et nytt forbund - Manuellterapeutene. Slik er det ikke i resten av Europa. Der er hovdebildet at fagbevegelsen er på defensiven, taper medlemmer, taper politisk og organisatorisk innflytelse.

Da er det store spørsmålet, hvorfor er det slik at LO i Norge går opp, mens fagbevegelsen i mange andre europeiske land går ned. Forklaringen på det, må være at det er mange dyktige tillitsvalgte, og det gjøres et godt organisatorisk arbeid rundt om kring i fagforeninger lokalt og sentralt, det skal dere ta til dere fordi dere gjør en god jobb. I tillegg er grunnen til at LO vokser og har den posisjonen de har i Norge er stor innflytelse. Det har LO fordi de har det enhver fagbevegelse har, tariffpolitiske virkemidler, som tariffavtaler og det man oppnår igjennom lønnsforhandlinger. Det som er spesielt med LO i Norge og til dels i LO i Sverige, er at man har et faglig politisk samarbeid.

Den grunnleggende forståelsen av at lønnsstakernes og lønnsstakernes organisasjoner er tjent med at man har to virkemidler, de rene tariff virkemidlene og de politiske, gjør at LO har større innflytelse og samfunnsomformende kraft enn fagbevegelser i andre land.

Det er to årsaker til at LO har den oppslutningen, antall medlemmer - den posisjonen og veksten dere har - er at dere gjør en god jobb som tillitsvalgte og tatt den politiske beslutning å være en del av et fagligpolitisk samarbeid. Dette gir en større samfunnsomformende kraft.

Fagbevegelsen har i over hundre år vært med på å bygge den norske modellen, og velferdssamfunnet. Gjennom det fagligpolitiske samarbeidet har fagbevegelsen blitt en del av den norske modellen. Vi har et velorganisert arbeidsliv, sterke fagforeninger, er en grunnleggende del av den norske samfunnsmodellen. Vi pleier ofte å si at den norske modellen handler om en sterk offentlig sektor. Den norske modellen handler om jevn inntektsfordeling og et spleiselag der vi betaler for velferdsgodene i fellesskap gjennom skatten. Vi glemmer ofte å understreke hvor viktig det er at vi har en sterk og velorganisert fagbevegelse, som spiller en rolle i hele lønnsdannelsen, utvikling av faglige rettigheter og arbeidstidspolitikken - som i seg selv er en del av den norske modellen.

Jeg sier til dere at dere kan være stolte av den jobben dere gjør. Dere er med på å forme utviklingen i det norske samfunnet. Det gir lønnsstakere i gjennom LO innflytelse og en spesiell posisjon. Den posisjonen gjør LO mer interessant, det gjør også at flere lytter, de melder seg inn og gjør at LO er mer relevant. Dette skjer i gjennom et samarbeid, der vi får til flere ting sammen, enn hver for oss. Hva slags samarbeid er det? Dette samarbeidet er et faglig politisk samarbeid vi har hatt i over 100 år, og det bygger på at vi ikke er enig i alt. Det er aldri en bevegelse. Det er mangfold, diskusjon, ulike synspunkter i mange saker i en stor bevegelse, som LO er. Men det bygger på at vi har felles verdier, at fagbevegelsen ikke kan være verdinøytral og stille seg utenfor samfunnsutviklingen. Fagbevegelsen må gå inn i samfunnsutviklingen på noen grunnleggende verdier om solidaritet, fellesskap og rettferdig fordeling. Det bygger på dette med å ta opp konkrete saker, få gjennomslag på konkrete saker og noen ganger på personer. Det at vi har et så tett faglig politisk samarbeid, betyr at vi har tillitsvalgte i Arbeiderpartiet som er aktive tillitsvalgte i fagbevegelsen og omvendt. Vi ser det eller også, dette skaper et fellesskap som gjør at vi får vi til mer sammen enn hver for oss.

Dette er nedfelt i Det fagligpolitiske regnskapet. Det er viktig å komme med løfter og målsetninger, men også redegjøre for det man faktisk gjør på store og små ting. Det handler om å være redelig mot og dokumentere det man lovet. Da har det mer troverdighet når man formulerer og setter seg nye mål som man vil nå.

Her har vi svart på de 41 spørsmålene dere stilte. Det dokumentet viser er at vi gjør og følger opp det vi sa. Det er ikke slik at vi har kommet i mål på alt, men det er en veldig høy grad av oppfyllelse og vi er stolte av det.

Det er noen hovedting og problemstilling jeg vil gå igjennom. Det som både det fagligpolitiske regnskapet og samarbeidet viser, er at dere er med på å forme Norge og få gjennomslag for store og små ting.

Der dette åpenbart kommer til syne er i pensjon. Pensjonsreformen er et ektefødt barn av det fagligpolitiske samarbeidet. Der LO og Arbeiderpartiet har fått gjennomslag for en solidarisk pensjonsreform. Det er en pensjonsreform hvor vi sørger for at det er et godt nivå på alderspensjonen, og det som er et gammelt LO-krav, fleksibel pensjon for alle i Folketrygden fra 62 år. Det tar vi nå som en selvfølge, men det var det ikke for noen få år siden. Det er en pensjonsreform der vi har tatt vare på det viktigste for LO, nemlig AFP. Da dette arbeidet startet var det mange som tok til ordet for at vi ikke lenger kunne ha AFP. Det skulle ikke være egen statsstøtte inn til AFP-ordningen, den måtte fjernes og bli en del av folketrygden. Ikke være en særskilt ordning med avtalefestede rettigheter. Det har dere sikret i samarbeid med oss, og som nå er en del av pensjonssystemet. Gjennom pensjonsforliket har vi sikret bred tilslutning til og forankring av AFP, enn det vi noen gang tidligere har hatt.

Obligatorisk tjenestepensjon i privat sektor var ikke noen selvfølge før, men det begynner å komme på plass i privat sektor.

Når vi lanserer en stor ny reform og mange nye regler, er det alltid spennende hvordan det virker. Vi har ikke holdt på så lenge med det nye pensjonssystemet, derfor kan vi ikke være skråsikre.

De nyeste tallene vi fikk fra NAV viste følgende: Gruppen mellom 62 til 67 år, som før tok ut APF, var det før 17% som hadde arbeidsinntekt ved siden av, mens det nå er nesten 60% av de som tar ut tidligpensjon som har arbeidsinntekt ved siden av. Det er fordi veldig mange benytter seg av den muligheten vi nå har innført: å være i arbeid kombinert med det å ha pensjon. Det har vi enda ikke fullt ut forstått, at det nye pensjonssystemet er slik at vi i prinsippet kan ta ut pensjon selv om vi er i full jobb. Dette gir en stor valgfrihet og velferdsgevinst for den enkelte. Denne reformen er en av de største valgfrihetsreformer som er gjennomført i Norge på mange tiår.

I 2005 var det slik at opp til 70 år ble det kuttet i pensjonen, så ble den senket til 67. Nå er den 62, bortsett fra offentlig sektor som det er avkortninger.

Dette en av de store reformordningene. En solidarisk pensjonsordning med trygghet for inntekt og valgfrihet på arbeid og pensjon.

Uførepensjonen har også blitt til i nær dialog med LO. LO Kongressen i 2005 lagde rammene for pensjonsreformen sammen med Arbeiderpartiets landsmøte. Det er LO som lagde hovedprinsippene for det som nå er gjort med uføreforhøringen. Hovedpoenget er at vi har fått på plass en uføreforhøring som gjør at det er trygghet for arbeid, for de som ikke kan det. Det er et system hvor det er lettere å kombinere arbeid og pensjon. Kompensasjonsgraden er nå økt til 66%, som var et LO-krav.

Høyresiden sier derimot at det ikke lenger er lønnsomt å jobbe. Kompensasjonsgraden er 2/3 av full lønn, og da lønner det seg ikke å være ufør, dette er en meningsløs påstand. Vi har hevet kompensasjonsgraden, gjort det lettere å kombinere arbeid og trygd, og laget et system for en god alderspensjon også for de uføre.

Etter tett samarbeid og mange møter har LO, Arbeiderpartiet og Regjeringen fått på plass to store og viktige reformer som kommer til å forme Norge i mange tiår fremover. Jeg takker for dette samarbeidet og gratulerer med to store reformer.

Vi har også gjort enda en stor ting sammen, fått Norge trygt gjennom finanskrisen. På et møte i OECD ble det "erklært" at Norge var igjennom finanskrisen, det er ikke andre europeiske land. Finanskrisen er ikke over for flertallet av verdens industriland, de er fortsatt midt oppe i den krisen. Dette som startet som en krise i finans- og aksjemarkedene, er nå blitt en krise i arbeidsmarkedet med høy arbeidsledighet som biter seg fast. Tall fra USA viser høy ledighet, det er mer variert i Europa. Finanskrisen har blitt en arbeidsledighets- og gjeldskrise i veldig mange land.

Vi har kommet igjennom dette ved at vi har Europas laveste arbeidsledighet og den høyeste andelen av folk i arbeid. Mange sier det er pga oljepengene, men det er ingen garanti for at økonomien er god og arbeidsledigheten er lav.

Vi hadde oljepenger på 1980, 1990 og 2000 tallet med "jappetid", bankkrise, finanskrisen og stigende arbeidsledighet blant annet i industrien. Det er ikke slik at oljepenger av seg selv sikrer gode resultater, man må forvalte oljepengene på en god måte for å kunne ta i bruk de mulighetene dette gir, det har vi sammen med LO gjort på god måte.

Vi har høy sysselsetting. I 2005 sa Børge Brende: "Hvis Arbeiderpartiet vinner valget mister vi mange arbeidsplasser". Ser man på utviklingen fra 2005 og frem til i dag, har vi hatt en høy sysselsetting. Mange av disse har kommet i private bedrifter, mange nye private bedrifter og stor vekst i eksisterende private bedrifter. Det flater litt ut under finanskrisen, men det er igjen stor vekst i 2011. De greide en total vekst på ca. 25 000 arbeidsplasser i deres periode, mens vi alene bare i Rogaland, etter at vi tok over i 2005 er det blitt etablert 26 000 arbeidsplasser. Veksten av antall arbeidsplasser i Rogaland siden 2005, er større enn antall nye arbeidsplasser totalt under den forrige regjeringen. Det kan skyldes mange forhold, ikke bare denne regjeringen sin skyld. Vi har fått til dette med finanskrisen, de fikk et vesentlig dårligere resultat når det gjelder arbeidsplasser uten finanskrisen. Det er ikke sant at denne regjeringen bidrar til problemer i arbeidslivet, tvert i mot! God vekst i privat sysselsetting, private norske bedrifter, nye etableringer og god vekst. Det er en god ting å ta med seg i den alminnelige diskusjonen. Dette har vi fått til sammen, fagligpolitisk samarbeid og ansvarlige lønnsoppgjør er bidrag til den type ting.

Aktiv næringspolitikk. Vi har nå fått på plass ett nytt regime for kraftkontrakter, kraftleveranser til industrien, vi inngår stadig flere av disse kontraktene. Det handler også om at vi har gjort noe som LO og Arbeiderpartiet er opptatt av - også omtalt i det faglig politiske regnskapet - nemlig å bruke statens eierskap. Vi har gått inn med nesten 60 milliarder kroner i bedrifter som Hydro, Statoil, DnbNor, Jara, Statskraft osv. Det å bruke verktøykassa som de sa var tom, har vi fylt opp og brukt, og det er en årsak til at vi er der vi er nå.

Det er også en del av regnskapet: arbeid, lav arbeidsledighet og høy sysselsetting. Vi vet at vi ikke har arbeid for alle hvis vi ikke har et arbeidsliv for alle. Selv om vi har lav arbeidsløshet og høy sysselsetting, vet vi at vi har en jobb å gjøre i forhold til å legge mer til rette. Der er vi i gang, og har gode eksempler i regnskapet.

Vi er i gang med inkluderende arbeidsliv. Vi har lyktes med å få noe nedgang i sykefraværet, men vi er ikke i mål og vi skal fortsette dette arbeidet. Måten å fortsette arbeidet på, er å ikke gjøre det de borgelige vil, nemlig å fortsette der de slapp i 2005. Det de gjorde i 2005 var å vedta vesentlig svekkelse av arbeidsmiljøloven på stillingsvern, midlertidig ansettelser og normal arbeidsdagen. Men vi vant valget og disse lovendringene skulle tre i kraft 1. januar 2006, men da greide vi å få på plass nye lovbestemmelser før jul, slik at det aldri trådte i kraft. Det er et ganske godt arbeid og raskt levert. Vi har siden den gang styrket arbeidstakernes rettigheter, det er vi opptatt av, enten det er innføring av regionale verneombud i renholds-, og hotell- og restaurantbransjen. Vi har utvidet lovfestet rett til bedriftshelsetjeneste, til 8 nye riskoutsatte bransjer. Gjennomført de omfattende tiltakspakkene eller handlingsplaner mot sosial dumping 1 og 2 med solidaransvar, innsynsrett og mange andre ting. Dere må ikke ett øyeblikk tro at de borgelige har glemt hva de mener om dette. De er for å svekke arbeidstakernes rettigheter gjennom de ulike lovforslagene de har presentert og behandlet igjen på litt ulike måter på sine landsmøter.

Dere må forstå at skal vi fortsette å arbeide for å styrke arbeidstakernes rettigheter, fortsette å arbeide for at vi skal ha arbeidsmiljøloven som det viktige redskap det er, så er vi avhengig av at vi lykkes med det faglig politiske samarbeidet og vinne valg i fremtiden. Ett av de områdene vi ser den største forskjellen er på her.

Deltid og heltid er viktig i det faglig politiske regnskapet. Jeg må jeg starte med å si at begrepet, ufrivillig deltid, jeg skjønner hva det betyr, men det er jo det samme som om du er "deltids arbeidsløs". Vi er for arbeid til alle, som er jobb nummer 1, og mot arbeidsløshet. Da er vi er også i mot det for de som er deltidarbeidsløse, hvis du ønsker full jobb og har 30% jobb er man 70 % arbeidsløs, også kalt ufrivillig deltid. Ufrivillig deltid høres litt mindre farlig ut enn arbeidsløs. Du er jo arbeidsløs i den forstand at du ikke får det arbeidet du ønsker. Enten vi kaller det ufrivillig deltid, deltid arbeidsløs eller arbeidsløs, er poenget at vi er i mot det. Og vi må prøve å gjøre noe med det. Det mange ting å gjøre med dette. Det viktigste vi gjør med dette er det vi gjør i forhold til å sikre mange arbeidsplasser og ha lav arbeidsløshet. Risikoen for deltidarbeidsledighet, at man stenges ute fra arbeidslivet åpent eller skjult øker

Hvis det er høy arbeidsløshet og bedriftene ikke trenger folk. Det gode med at det er lav arbeidsløshet og press i arbeidsmarkedet, er at arbeidsgiverne mangler arbeidskraft og det er ubesatte stillinger, må arbeidsgiverne bestemme seg for å ansette flere også de som ikke er 100% friske hele tiden, og se på om det går an å gå fra mere deltid til mere heltid. Det grunnleggende vi gjør i forhold til heltid/deltid, fulltid og deltidarbeidsløshet er å holde orden på økonomien, skape nye arbeidsplasser i offentlig og privat sektor, holde arbeidsløsheten lav og sysselsettingen høy. I tillegg må vi gjøre mer målrettede ting. Arbeidspartiets landsmøte vedtok i nær dialog med LO viktige ting flere punkter. Blant de viktigste var dette med at vi skal gjøre fortrinnsretten reell til heltidsstillinger. Vi skal se på dette med at du kan ha en formell stillingsbrøk på feks. halv dag, men jobber hel dag over en viss tid, så skal du komme opp i høyere stillingsbrøk. Vi må også se på hele stillings- og arbeidslivspolitikken rundt om i landets kommuner, som kan være viktig for hvordan vi skal bekjempe deltidarbeidsløshet. Tilslutt vil jeg si om dette punktet, at vi har en diskusjon der i forhold til at noe av årsaken til en del av de lave stillingsbrøkene er at våre folk, Arbeiderpartiet og de rødgrønne politikerne rundt omkring i kommunene sliter med å få stillingene/vaktene til å gå opp, særlig helgevakter. Vi har eksempler på at noen flere helgevakter i året kunne ha gitt vesentlig mindre deltidbrøker.

Vi må også tenke på hva vi kan gjøre med dette for å få det til å gå opp rundt omkring i kommunene, ikke minst i helse- og omsorgssektoren, hvor dette kan være et problem.

I forhold til den store diskusjonen om turnusordninger og unormal arbeidstid, vil jeg si at vi er tydelig på at vi fortsatt skal ha innstillingsretten. Jeg tror det er veldig viktig at veldig mye kan håndteres lokalt, det gjøres i dag. De større endringene må ha en form for sentral forankring med innstillingsrett. Det landsmøtet vedtok var at vi må sette oss ned å diskutere hvordan vi kan gjøre noen av disse ordningene mer fleksible, i forhold til feks. varighet. Det er vi og brukerne tjent med, så lenge vi sikrer at det ikke går på bekostning av arbeidstakerrettigheter, skjer i ryddige og ordentlige former. Erfaringen med innstillingsretten er nettopp at folk bruker hodet, ting blir gjort på en ordenlig måte og det er fullt mulig å kombinere trygge arbeidstakerrettigheter, arbeidsforhold med den nødvendige fleksibiliteten der det er påkrevd, enten av hensyn til spesielle behov hos arbeidstakerne eller brukerne av ulike sosiale tjenester.

På grunn av tidsskjema med mer er det er en del jeg kommer til å la ligge i det faglig politiske regnskapet, men jeg skal avslutte med ett grunnleggende poeng.

Det viktigste i det faglig politiske regnskapet er at det illustrerer fra 2005 gjennom at vi vant valget da, vi gjorde et godt kommunevalg i 2007, og vi vant valget igjen i 2009, skal gjøre et godt kommunevalg i 2011 og vinne igjen i 2013. Gjennom det som har skjedd siden 2005, har vi vist og dokumenteres i gjennom dette regnskapet at vi har gitt en ny retning for samfunnsutviklingen.

Det er grunnleggende valg av verdier som er gjort sammen med fagbevegelsen. Det handler om grunnleggende valg, at vi har en politikk der vi sier at fellesskap er viktig fremfor privatisering. Vi tror på ideen om å løse ting sammen gjennom det store spleiselaget som heter velferdssamfunnet. Jeg minner om at den forrige regjeringen hadde som målsetting en massiv privatisering av den norske offentlige fellesskolen. Vi stanset dette, og vil heller styrke den. Vi har en ide om å ha en sterk offentlig sektor, de er på utkikk etter hvordan man kan privatisere og bruke markedet. Vi samarbeider gjerne med private, men tror ikke markedet kan styre. Vi sier ja til fellesskap og nei til privatisering av våre felles velferdsløsninger. Det er en ideologisk retning med to forskjellige veier.

Det andre store er hva skal vi bruke pengene på? Vi mener at de store pengene må brukes på helse, omsorg og skole. De snakker ikke så mye om det, men de har i sine programmer fortsatt massive skattelettelser. Jeg har aldri truffet borgelige politikere som ikke mener at vi skal bruke penger på skole og eldreomsorg. Problemet er at de bruker opp pengene først på skattelette så det er lite penger igjen til velferdsoppgavene, dette er en stor og viktig forskjell. Vi sier ja til å bruke pengene på velferd og fellesskap framfor skattelette.

Et tredje veivalg er arbeidstakerrettigheter. Vi ønsker å styrke arbeidstakernes rettigheter. De borgerlige har vist gang på gang med store og små forslag at de vil svekke arbeidstakernes rettigheter.

Et fjerde veivalg, er at vi fører en aktiv næringspolitikk. Vi bruker statens eierskap, og bruker de virkemidlene vi har til å skape arbeidsplasser. Vi er med på å få dette til, en fantastisk vekst i antall arbeidsplasser, lav ledighet. De snakket om passiv næringspolitikk og næringsnøytralitet, hadde vært til kassa var tom.

De fire forskjellene, nemlig forskjellen som handler om fellesskap mot privatisering, skattelette mot velferd, arbeidstakerrettigheter mot svekkede arbeidstakerrettigheter eller en aktiv mot en passiv næringspolitikk, det er fire viktige veivalg som vi har gjort. Vi har valgt de verdiene og den linja som fagbevegelsen og Arbeiderpartiet står for. Det handler om fellesskap og noen grunnleggende sosialdemokratiske verdier. Takk for oppmerksomheten.

Debatt

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha Jens. Det er ikke pause nå, jeg må få en oversikt over hvor mange som har tenkt å si noe her. Vi skal prøve å fordele taletiden demokratisk etter det.

Da har jeg foreløpig 12 inntegnede talere. Jeg setter taletiden til 3 minutter, er det greit for forsamlingen? Det er det. Første taler er Stein Grøtting, neste er Eldar Myhre.

Rep. nr. 140 - Stein Grøtting, Sekretariatet:

Kamerater. På 70- tallet var det en platetittel som heter "Crises what crises" - den tittelen kom jeg på da regjeringen for 2 uker siden la frem forslaget til revidert nasjonalbudsjett. Det går bra for kongeriket om dagen, hjula ruller forttere, arbeidsledigheten er lav, oljeprisen er høy. Det er mulig at det vil vise seg forsvarlig og kutte utgiftssiden med 15 milliarder oljekroner, å bruke mindre enn den såkalte handlingsregelen tilsier. Godt mulig, men langt fra sikkert.

Finanskrisen er ikke over, den er bare ikke her nå. Nå er den i Hellas, Irland, Portugal og i Spania, hele eurosonen vakler. Hvilken følge vil det få for verdensøkonomien om 2 av de landene går konkurs. Vil det kunne påvirke etterspørselen etter norske varer? Det ser ut til at regjeringen satser på at det vil gå godt, optimisme er bra, men med slike mørke skyer i den verdensøkonomiske horisonten, er det i overkant dristig å redusere bevilgningene til arbeidsmarkedstiltak og arbeidsmarkedsopplæring sånn som det legges opp til. Vi får stadig inn meldinger om at NAV sier opp avtaler med ressursentre og lignende utdanningsinstitusjoner, som i tiår har tilbudt kompetanseheving for voksne arbeidstakere og ledige. For eksempel er man nå i ferd med å legge ned to viktige ressursentre i Nordland, i Narvik og Mosjøen. Jeg skal ikke stikke under en stol at det ikke bare er statsbudsjettet som er årsaken til det. Det skal være slik at NAV mener at det er bedre å kjøpe noen opplæringsplasser her og der etter kortsiktige behov, det holder ikke. Kompetansemiljøene blir borte, dem lar seg ikke gjenopprett i en håndvending. Sammen med LO har vi fastholdt at dette ikke er tilstrekkelig ansvarlig politikk. Tiden er ikke inne for å "senke garden" mot mulige virkninger av den store usikkerheten i verdensøkonomien. Forslaget til revidert budsjett viser at Finansdepartementet ikke er helt på linje med fagbevegelsen her. Det er fortsatt 11 dager igjen til revidert nasjonalbudsjett skal behandles i Stortinget, du har fortsatt muligheter til å rette opp dette her, Jens. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha Stein. Da er det Eldar Myhre. Før han får ordet skal jeg referere talelista, så foreslår jeg at vi setter strek etter at Eldar er ferdig. Etter han er det Rolf Bersås, Hans Ole Rian, Hanne Nordhaug, Peggy Hessen Følsvik, Mona Bjørn, Jahn Cato Bakken, Jan-Egil Pedersen, Roy Pedersen, Kjell Borglund, Cato Ellingsen, Åge Hansen, Lene-Brit Johannessen og Vidar Stang. Jeg setter strek når Eldar er ferdig, vær så god Eldar.

Rep. nr. 29 - Eldar Myhre, Fellesforbundet:

Kamerater, statsminister. Jeg har jobbet i mange år med å avdekke sosial dumping og prøve å gjøre noe med det.

For balansen sin del må vi huske tilbake til før valget i 2005, hadde vi en regjering som erklærte at de ikke så noen problem og at det var nødvendig med tiltak i forhold til sosial dumping, når disse østblokklandene kom inn under EØS-paraplyen. Det vi opplevde var, når vi kom fra arbeidsplassene og inn til den tidens regime trodde de enkelt og greit ikke på oss, da vi la frem dette og viste minimal interesse for at dette kunne være korrekt.

Med dagens regjering, som vi fikk etter 2005 er sosial dumping blitt anerkjent som et problem. Det er sant som det står i regnskapet her, lagt frem en pakke på dette. Jeg vil gå inn på det som er svakhetene med disse pakkene, viser til side 12 i dette regnskapet. Det er sann at en peker på allmenngjøring som et viktig virkemiddel, det er helt i tråd med det vi mener selv.

På andre strekpunkt står det: "I forbindelse med evalueringen av regjeringens to handlingsplaner om sosial dumping, vil det bli sikret at innsynsretten i tilknytning til allmenngjøring av tariffavtaler er godt utformet". I dag fungerer det en nemnd, allmenngjøringsnemnda. Det krever en masse dokumentasjon som vi var et aktorat for retten som skal legge frem bevismateriell. Det pussige er at vi ikke har noen innsynsrett i de fakta som skal legges fram for den retten. Hvis vi allikevel klarer gjennom godt detektivarbeid som mange tillitsvalgte gjør, klarer å få frem nødvendig dokumentasjon for denne retten så kan man få dette allmenngjort, først da får vi innsynsrett på det som man skulle ha dokumentert uten innsynsrett. Innsynsretten er knyttet opp til en umulighet, innsynsretten for tillitsvalgte må gjelde uansett. Vi ser også i dag at det er et minimum av tariffområder som er allmenngjort fordi det er for vanskelig å klare å få frem dokumentasjonen som nemnda krever. Allmenngjøring ja, viktig virkemiddel ja, men både dette og solidaransvar må kunne gjelde med innsynsrett uavhengig av dette er allmenngjort eller ei. Pr. nå er det faktisk færre allmenngjorte avtaler enn det var for noen år siden, fordi denne nemnda har skjerpet inn sitt regelverk. Henstillingen til regjeringen er å gjøre disse tingene så reelle som de selv sier de vil. Ikke knytte det opp til et regime der fagbevegelsen detter av på veien, og i realiteten ikke fungerer. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da refererte jeg de inntegnede talerne før Eldar fikk orde. Kan vi sette strek med de talerne som er referert? Det kan vi. Da er det Rolf Bersås, neste taler er Hans Ole Rian.

Rep. nr. 106 - Rolf Bersås, Rogaland fylke:

Kamerater, statsminister. Det er noe som kan slås fast her, er det at vi har en flertallsregjering, og den gjør mye bra for oss. Nå fikk vi litt kjeft av fylkesordføreren før i dag. Folk er litt sutrete og nå skal vi være mer konstruktive i forhold til regjeringen.

Jeg har lyst til å følge opp fagligpolitiske regnskapet i forhold til klima og redusere med 30% i forhold til 1990-utslipp. Nå er det jo slik at her i Rogaland er vi ikke spesielt velsignet med jernbane, vi har en som går fra Stavanger rundt om Kristiansand og videre til Oslo. Det er ganske begredelig, pga dette tar lang tid og den er i dårlig forfatning. Vi har fått regjeringen til å bevilge penger til dobbeltspor til Sandnes, som er en velsignelse for innbyggerne i Rogaland. Men det er jo du som må ta på deg ansvaret for ministrene dine, det er Magnhild sitt bord, og hun kommer fra Rogaland. Dette handler også om å bo i et fylke. Folk på Østlandet er mer vant til å pendle over lengre strekninger. Boligprisene i Stavangerregionen er dyrere enn i Oslo. Ungdommen her sulter i hjel hvis de skal ha seg en bolig. Da er det viktig å legge til rette for at folk kan strekke seg litt.

Da lurer jeg på om regjeringen har tenkt å kjøpe klimakvoter som avlat, eller de skal satse mye mer offensivt på jernbane i Rogaland, Agderfylkene osv., slik at folk kanskje kan bo i Kristiansand og jobbe i Stavanger. Kommunene liker ikke dette i forhold til skattepenger, men sånn er virkeligheten.

Det er mange på Østlandet som pendler i over 2 timer. Med enkle grep så kan vi reise fra Stavanger til Kristiansand på 2 timer, det er viktig å ta med seg. Det vil også redusere utslippene. Jeg har et enkelt spørsmål til statsministeren: Hva vil regjeringen gjøre fortsatt med jernbanen? Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det Hans Ole Rian fra MFO, neste taler er Hanne Nordhaug.

Rep. nr. 61 – Hans Ole Rian, Musikernes fellesorganisasjon:

Representantskap, gjester og statsminister. Denne regjeringen har gitt oss mange løft, mange av disse står beskrevet i den brosjyren vi fikk i dag, fagligpolitisk regnskap 2011. Et av de viktigste løftene er ikke beskrevet her, kulturloftet eller mer presist kulturløft 1 og 2. Lovnaden om bevilgninger til kulturformål skal være på 1% av statsbudsjettet innen 2014. Der er vi godt i rute, faktisk så godt at vi nå har fått signal fra vår kulturminister om å bidra i utformingen av kulturloftet versjon 3. Dette er jeg veldig glad for, vi har selvfølgelig flere gode forslag på hvordan vi kan disponere midlene som utløses når vi når 1%, og løfter oss forbi dette prosenttallet. På ett område har vi dessverre veldig langt igjen, både i kulturløft 1 og 2 ble det lovet et løft for kulturskolene, kulturskoleløftet. Kulturskolene er for mange starten på et yrkesliv som utøvende og skapende kunstnere. Kulturskolene som lærer opp de som spiller i korps, band, orkester, de som synger i kor, tegner, maler og de som spiller i teater og revy. Der får våre barn og unge opplæring i samspill, både bokstavelig og i overført betydning, langsiktig arbeid, samhold, samarbeid og i kreativitet.

Kulturskolene er dessverre ikke for alle, det koster i mange kommuner så mye at familier med lav inntekt ikke lenger har råd til å delta. Mange som ønsker det får ikke plass, de står på venteliste, Norges mest meningsløse kø. Nesten 30.000 barn og unge ønsker en plass, men de får det ikke. Her må det tas grep. Mitt spørsmål til statsministeren er derfor: Når vil regjeringen Stoltenberg ta konsekvensen av lovnadene de selv har gitt gjennom kulturloftet 1 og 2? Vil alle barn som ønsker det få et kulturskoletilbud av god kvalitet til en rimelig pris? Takk for meg.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det Hanne Nordhaug fra NTL, neste er Peggy Hessen Følsvik, HK.

Rep. nr. 87 – Hanne Nordhaug, Norsk Tjenestemannslag:

Takk. Representantskap, kjære Jens. I tillegg til at jeg er tillitsvalgt for NTL, er jeg også tillitsvalgt i NTL NAV. Først vil jeg skryte litt av forslaget til ny uførepensjon. Jeg synes det er veldig mye bra der, men jeg har litt betenkeligheter i forhold til levealdersjustering osv., men hovedprofilen er veldig bra. Hvis vi skal få til mer yrkesdeltakelse, er det viktig med gode oppfølgings- og skolerings tiltak for å inkludere flere i arbeidsmarkedet. Da må vi bla. ha gode arbeidsmarkedstiltak. Tidligere var en stor del av arbeidsmarkedstiltakene finansiert som overslagsbevilgninger. Da var det folk sitt behov som avgjorde om og hvilke arbeidsmarkedstiltak de fikk godkjent. Nå er finansieringen over på rammefinansiering, og det er budsjettet som styrer om folk får tiltak.

Billige tiltak prioriteres ofte framfor mer effektive men dyrere tiltak pga. budsjettssituasjonen. Er det ikke mer penger igjen på budsjettet, hjelper det ikke at behovet er der. Vi hørte her i stad: gode tiltak utvikles til fordel for billigere og enklere tiltak. I tillegg til det går utover innholdet i tiltakene, har heller ikke folk lenger ankemulighet på tiltak de ikke får. De får ikke vedtak på at de ikke får tiltak, og har heller ikke ankemulighet. Det er en logisk konsekvens av finansieringen, hvis de skulle anke og fått medhold, ville det tatt tiltaket fra en annen person som hadde samme behovet eller enda større behov. Det vi ønsker er at deler av tiltaksbudsjettet går tilbake som overslagsbevilgning, sånn som det var tidligere.

En annen ting som vi ser og er mindre fornøyd med i forhold til regjeringens jobbing, er i forhold til og arbeidet med konkurranseutsetting.

Vi ønsker at det blir satt fart i reversering av privatisering på mange områder, nevner spesielt dette med oppfølging og avklaringsoppgaver, at NAV får større del av de oppgavene tilbake. Vi ønsker gode sterke arbeidsmarkedsbedrifter som har forutsigbare arbeidsforhold/rammer. Vi ønsker både flere oppgaver til NAV og arbeidsmarkedsbedriftene, og får en mer helhetlig oppfølging. Tiltakene må ikke bli satt ut på private anbud. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det Peggy Hessen Følsvik, HK, etterfulgt av Mona Bjørn, HK. Vær så god Peggy.

Rep. nr. 45 – Peggy Hessen Følsvik, Handel og Kontor:

Kjære representantskap og statsminister. Jeg har lyst til å gjøre det samme som Tvedt sa, begynne med det positive. Det står veldig mye bra i regnskapet. I fra Handel og Kontor sin side så er vi blant annet svært fornøyd med det svaret som står på side 12, når det gjelder sosial dumping, og behovet for en egen franchiselov. Det handler om en litt annen form for sosial dumping innenfor våre områder.

En lov som også kan sikre arbeidstakerrettigheter i disse systemene, vil gjøre at den modellen som du snakket om Jens, gjøres gjeldene også innenfor disse virksomhetene. Vi i Handel og Kontor vet mye om franchise, og skal gjerne bidra med å jobbe videre med dette fremover.

Så var det dette med deltidsarbeidsledige. For oss så handler dette faktisk om å ha en lønn å leve av. Det hjelper veldig lite at Handel og Kontor gjør gode lønnsoppgjør med garantiordninger osv. i overenskomstene, når det er 28% av de ansatte innen varehandelen som er på fulltid. Deltid fører til lavere lønnsinntekt, manglende karriereutvikling, dårligere tilbud om etter- og videreutdanning osv. De som får tilbud om etter- og videreutdanning benytter seg ikke av det. Til syvende og sist så handler det også om en dårligere pensjon, når det kommer så langt. Jeg vet ikke hvordan kjønnsfordelinga er i forhold til de tallene du hadde Jens på dette her, med de som tar ut pensjon og jobber ved siden av. Det hadde vært veldig interessant å se om det også gjelder den gruppen her etter hvert. Men i dette her, er det dem med lavest utdanning som er mest utsatt for ufrivillig deltid. For oss betyr det ligger et klasseperspektiv her, men først og fremst ett likestillingsperspektiv. Dette er et veldig viktig punkt.

Landsmøtet i Arbeiderpartiet sier at de vil gjøre retten til heltid reell. Jeg skal ikke gå så mye mer inn i selve vedtaket, men man snakker blant annet om å gjennomføre en evaluering av fortrinnsretten.

Partene skal ta ansvar for å styrke kompetansen til tillitsvalgt og arbeidsgivere, slik at flere saker bringes inn til tvisteløsning. Vi synes kanskje ikke at det er helt de tiltakene som må til for å ta tak i et så viktig spørsmål. Den evalueringen har pågått i 6 år, siden den regelen ble innført, vi er på akkurat samme tallene, om ikke verre enn det vi var da. Her synes jeg regjeringen burde starte i morgen med å gjennomføre det som LOs Sekretariat har foreslått i sitt vedtak: *Dagen tekst i lov om fortrinnsrett er betinget av at det ikke vil innebære vesentlig ulempe for virksomheten, den kan man ta bort, da har man gjort retten til heltid reell.*

Tor-Arne Solbakken:

Da er det Mona Bjørn, deretter Jahn Cato Bakken. Vær så god Mona.

Rep. nr. 47 – Mona Bjørn, Handel og Kontor:

Takk skal du ha. Dirigenter, representantskap, Jens Stoltenberg. Man ser at regjeringen jobber med kravene som kommer i fra LO medlemmene, det er veldig bra. Men jeg kommer til å knytte noen kommentarer til det du nevnte innledningsvis om uføremeldinga.

Jeg synes det er veldig bra at du foreslår å fjerne reglen om 1 års ventetid for å kunne jobbe ved siden av uføretrygden. Jeg synes også det er bra å fjerne revurderinga av hele uføretrygden, dersom man tjener 1 krone over fribeløpsgrensa. Det er også veldig bra at man har fått på plass opptjening for alderspensjon, at det skjer på bakgrunn av tidligere inntekt, og ikke pga. arbeidsavklaringspenger sånn som uførepensjonsutvalget foreslo. Når jeg står her er det fordi jeg føler at vi ikke er helt i mål. Regjeringen har foreslått halv levealdersjustering og uføre sin alderspensjon som en midlertidig ordning fram til 2018. Da skal det vurderes hvordan yrkesaktive respondere på levealdersjusteringene. Logikken bak levealdersjusteringene er i utgangspunktet usosial, og det er en mekanisme som forsterker forskjellene blant folk. Når vi vet at forventet levealder varierer blant annet med inntekt, yrke og helse. De med høy inntekt, lette yrker og god helse lever lengst, er det med på å underbygge de sosiale urettferdighetene i denne ordningen. Selv ikke LO-kongressen i 2005 godtok en ensidig og automatisk levealdersjustering. Den poengterte at det ville være urimelig å økt levealder blant høytlønnede skal medføre endringer som berører grupper med tyngst arbeid og lavere lønn. Derfor blir det helt feil at man ytterligere forsterker dette her ved å innføre samme prinsipp, selv med skjerming også for uføre sin alderspensjon. Kongressvedtaket i 2009 var ett prinsippvedtak nettopp fordi uføre ikke kan jobbe for å motvirke kutt i alderspensjonen.

Når det gjelder barnetillegg, er det veldig bra at det blir videreført sånn som i dag. Det betyr veldig mye for dem som har forsørgeransvar. Jeg merker allikevel at man skal vurdere dette, også med at det skal innføres tak i forhold til tidligere inntekt. Jeg vil understreke at viktigheten av at dette ikke må skje. Det vil bare ramme de med tidligere lav inntekt og de med barn å forsørge.

Når det gjelder å skatte som pensjonist så har jeg noen kommentarer og 3 spørsmål. Når man får en økt bruttoutbetaling påvirker det bla. utbetaling av bostøtte, som også LO har nevnt i sine uttalelser. Hva har regjeringen tenkt å gjøre med det? Det andre er, om tjenestepensjon i offentlig sektor? Det er en del som har uføredel i tjenestepensjonsordningen, såkalt nettoordning, 66% ordning. Det er ikke alle som har forhandlingsrett på den. Får man 66% brutto fra folketrygden og skatter som lønnsstager, hvordan skal dette kompenseres for tjenesteordningene i privat sektor og hvem skal betale? Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det Jahn Cato Bakken, neste er Jan Egil Pedersen, Sekretariatet. Vær så god.

Rep. nr. 82 – Jahn Cato Bakken, Norsk Sjømannsforbund:

Representantskap, statsminister. Jeg vil kommentere til: Nei til sosial dumping, s. 12. Der kommer spørsmålet, vil regjeringen at norske lønns- og arbeidsvilkår skal gjelde for alle som jobber i Norge og i norsk territorialfarvann? Her kunne det holdt med et rent ja svar. Men i svaret nevnes det bla., det er innført krav til arbeidstillatelse for sjøfolk i innenriksfart. Nå kommer det jeg skal minne regjeringen og spesielt deg Jens om: I det momanget ble det sagt, at man må påregne at norske lønns- og arbeidsvilkår vil omfattes også på norsk sokkel, samt at sjøfolk må få adgang til allmenngjøringsloven, der er vi ikke ennå. Avslutningsvis vil jeg nevne at jeg skulle ønske at bildet på neste side viste et norskregistrert skip, men slik bildet er illustrerer det vår hverdagsutfordring dessverre veldig bra. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det Jan Egil Pedersen, neste er Roy Pedersen. Vær så god.

Rep. nr. 127 – Jan Egil Pedersen, Sekretariatet:

Dirigent, statsminister, Roar og representantskap. Jeg må si at vi faktisk har grunn til å være fornøyd. Jeg er selv på en del internasjonale møter, hvor vi skriver blant annet landrapporter. Der vi forklarer hverandre den faktiske status i de ulike landene. Det blir nesten sånn at kollegaene mine i Norden og andre land kikker litt rart på oss når vi forteller hva som skjer i Norge.

Sist viste jeg statusrapporten og det faglig politiske regnskapet. Det er nesten så de ikke vil tro på hvordan vi har det her i dette landet. De strever, de har vært igjennom finanskriser, arbeidsledighet. Vi vet hvordan det har gått i lønnsoppgjørene deres, de får nesten ikke lønnstillegg, vi vet hva vi har greid å ta ut i de senere åra og det er veldig spesielt det som skjer i Norge. Jeg synes vi skal være flinkere til å skryte av hva vi faktisk får til i forhold til våre egne medlemmer og andre, over hva vi får til i dette landet. Det har vi all grunn til å være veldig stolte av.

Det er også en del ting som jeg har lyst til å påpeke. Det er blitt nevnt av flere her, dette med det velorganiserte arbeidslivet, den norske modellen og det fagligpolitiske samarbeidet. Dette tror jeg er en forutsetning for hva vi har fått til i Norge.

Vi har en stor trussel, som har fått utvikle seg de senere årene i Norge. Det er bruk av bemanningsselskaper. Vi har sett store avsløringer nå med Adecco og offentlig sektor, men dette har vi så det monner også i privat sektor. Dette trenger vi mer verktøy for å få orden på, og flere ting å putte i verktøykassa vår. Vi har gjennomført studier i vår nordiske union bla. sett på hva som har skjedd i Tyskland med fagbevegelse osv., det er innenfor våre områder. Det er ganske typisk at det er bemanningsselskapene som kommer inn i bedriftene, som spiser mer og mer, de tillitsvalgte sier ikke noe, så bare øker det på og vi mister medlemmene og arbeidslivet går litt i oppløsning. Jeg håper at dere må vurderer tiltak ovenfor bemanningsselskapene og hvordan dette skal reguleres i framtiden. Dette er en trussel mot velferdssamfunnet vårt og den nordiske modellen. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det Roy Pedersen, Oslo fylke, deretter Kjell Borglund, Norsk Arbeidsmandsforbund.

Rep. nr. 97 – Roy Pedersen, Oslo fylke:

Takk. Representantskap og fagforeningskamerater. Jeg tar utgangspunkt i at Adecco helseskandalen i Oslo viser at høstens valgkamp blant annet dreier seg om hvorvidt Høyre og FRP skal kunne bruke kommunesektoren som brekkstang for sosial dumping. LO i Oslo har vært i tvil om hovedoppgaven til høsten er å bli kvitt Høyre og FRP byrådet, og få inn et flertall av en rødgrønn allianse i Oslo.

Så over til arbeidsgiversiden. Jeg hørte spent på hva du sa Jens, og det er flere ting der som det er allment enighet om.

Det er en faktor der som jeg inviterer deg til å tenke i gjennom, det er det som holder på å skje og som siste taler var så vidt innom, det er at vi får stadig flere aggressive arbeidsgivere. NHOs holdning til å ønske å lønne folk under tariffen, eller gå inn for sosial dumping. Enigheten fra NHO med de borgelige angående arbeidstid, det å nekte å undertegne en viktig tariffavtale hos transportarbeiderforbundet mener jeg drar i retning av at NHO er på vei til å ønske den norske modellen svekket ved å svekke faglige rettigheter og fagbevegelsen. Vinner NHO sitt syn når det gjelder allmenngjøring, så mener jeg vi på relativt kort sikt er i en situasjon hvor vi ikke lengre kan si at vi har noen norsk modell. Da er saken og utfordringen og krava sånn, at det er ikke nok med penger til Arbeidstilsynet - selv om det kan være berettiget. Det vi trenger er flere faglige rettigheter for å hindre aggressive arbeidsgivere å dominere. Kollektiv søksmålsrett ved ulovlig innleie, krav om innsynsrett, enklere form for allmenngjøring, alle disse kravene er egentlig til fordel for NHO sine egne tariffbundne medlemmer.

Til forslaget om uføretrygd. Jeg synes forslaget om barnetillegg er bra, men det må bli permanent. Det må kunne kombineres arbeid og trygd, men fribeløpet må opp. Det som er bra skyldes at denne gangen ikke er noe forlik med de borgelige partiene, som ved alderspensjonen. Jeg mener vi gjør en stor feil, jeg sier vi også i retning av Sekretariatet, ved ikke å si nei prinsipielt til levealdersjustering for uføre. Levealder er ingen objektiv størrelse. Det er klasseforskjeller, en renholder lever 10 år kortere i gjennomsnitt enn en arkitekt. Sjansen for å bli medisinsk ufør er 4 ganger høyere for en med kun grunnskole enn en med universitetsutdanning. Lavlønnede rammes mye hardere. Forventet levealder for uføre er 8 år lavere enn for yrkesaktive, sånn kan ikke Arbeiderbevegelsen tenke.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er Kjell Borglund, Arbeidsmand, deretter Cato Ellingsen, FO. Vær så god.

Rep. nr. 65 – Kjell Borglund, Norsk Arbeidsmandsforbund.

Representantskapsmøtet, Jens. Det er snart valg. Det er ikke bare ett valg, det er to valg, det er ett nå og ett valg om 2 år. Begge er like viktige. Den jobben vi har å gjøre for å vinne valget er gedigen. Selv om Fremskrittspartiet nå ligger med brukket rygg, så blir valget en utfordring. Det er ikke noe selvfølge at vi får igjen noe flertall. Det er tøft å sitte med makten. Sist Jens og jeg møttes var på landsmøtet vårt, der ble vi enige om at fagligpolitisk arbeid er viktig. Det skal være viktig og er det viktigste vi gjør. For oss som driver med faglig arbeid er det viktig at vi har regjeringen på vår side. Derfor er det utrolig viktig å vinne valget igjen.

Fagligpolitisk arbeid er viktig på den måten at da blir vi hørt. Vi får lagt frem sakene våre og får direkte påvirkning på å få dette til i sammen. Vi i fagbevegelsen forlanger aldri mye, vi er ganske beskjedne. Denne gangen her er i hvertfall jeg beskjeden, jeg ønsker bare en ting for å få drahjelp mot valget - og det er noe som heter kontingent. Det er en flott måte å skaffe oss en kjempe medlemsfordel på, og vi kan skaffe mange nye medlemmer og irritere de borgelige noe grassat. Gi oss fullt fradrag for kontingenten, så kan jeg som jeg sa sist, og vi kan garantere deg gjenvalg. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det Cato Ellingsen fra FO, deretter Åge Hansen, Østfold fylke. Vær så god.

Rep. nr. 39 – Cato Ellingsen, Fellesorganisasjonen:

Statsminister, fagforeningsvenner. Det er 20 år siden ansvarsreformen ble iverksatt. En reform som overførte ansvar for personer med utviklingshemming fra helsevern for utviklingshemmede til kommunene. En reform som skulle bidra til økt selvbestemmelse og normaliserte livsbetingelser. Vi skulle ha feiret ett 20 års jubileum i år. Venner, det har vi ingen grunn til. Ny forskning viser at kommunene sin boligpolitikk fører personer med utviklingshemming rett tilbake til institusjonene. Det er nesten ingen personer med utviklingshemming i ordinært arbeid, og færre arbeidslignende dagaktivitetstilbud. Flere påpeker at turnus og organisatoriske forhold motvirker selvbestemmelse. Det siste året, særlig nå i vinter har høyresiden i norsk politikk fått med seg pårørende og ansatte i omsorgstjenestene på en kamp om arbeidstidsbestemmelsene i arbeidsmiljøloven. En kamp som særlig har vært fremtredene i Dagens Næringsliv sine spalter. De skal starte en bølge over hele landet, på alternative arbeidstidsordninger, fjerne vår innstillingsrett og svekke arbeidsmiljøloven. Arbeidstidsordningene til de ansatte er viktig for organiseringen av og kvaliteten på tjenestene som ytes. Jeg vil berømme avisen for sitt engasjement, det er bra at media og politikere setter fokus på dette området. Det gjør de altfor sjelden.

Det strålende er at Erna Solberg er opptatt av situasjonen for personer med utviklingshemming. Men venner, det er selvsagt naivt å tro at engasjementet til Dagens Næringsliv og høyresiden i norsk politikk er knyttet til situasjonen for utviklingshemmede. Vi vet at de ønsker en svekkelse av arbeidsmiljøloven, de ønsker en mindre innflytelse for fagforeningene, det kan ikke vi godta. Selv om vi som arbeidstakerorganisasjoner ikke kan godta svekkelse av arbeidsmiljøloven, betyr ikke det at vi er motstandere av utvikling av tjenestene. En utvikling som først og fremst skal sikre brukerne av tjenestene. Vi er opptatt av situasjonen for personer med utviklingshemming. Vi er for en utvikling av arbeidstidsordninger som både ivaretar ansatte og brukerne, dette henger selvsagt sammen.

Venner, jeg har all respekt for pårørende som ønsker bedre liv for sine nærmeste. Jeg har all respekt for de ansatte, og er ofte enig med de ansatte og fagfolkene som mener at alternative arbeidstidsordninger er bra faglig og fører til et bedre liv.

Statsminister, vi skal lytte til disse stemmene.

Vi trenger en styrking av omsorgstjenestene, og alternative turnusordninger for å få dette til i en del tilfeller, men vi trenger ikke en svekkelse av arbeidsmiljøloven for å få dette til. Folk er engasjert i alternative turnusordninger, og har sagt at de ønsker å starte en bølge som skal skyldes over landet. La oss sammen starte denne bølgen, ikke bare knyttet til arbeidstidsordninger, men også for inkluderende selvbestemmelse. Jeg vil utfordre Dagens Næringsliv, statsministeren og oss i LO til å ha ekstra fokus på arbeids- og dagaktivitetsordningene. På dette feltet trengs det innovasjon og nytenkning. Det er et paradoks til arbeidstidsordninger som vi er opptatt av, utviklingshemmede har ikke arbeidstid. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det Åge Hansen, Østfold, deretter Lene-Britt Johannesen, Vestfold.

Rep. nr. 96 – Åge Hansen, Østfold fylke:

Kamerater, Jens inkludert. AFP har vi vært med på og innført, det har blitt veldig bra. Du sa det gir muligheter til de som ønsker å leve godt ved siden av, det å være "å være AFP-pensjonist. Jeg har en kollega som går av nå ved 62 år, og kommer til å jobbe 66% ved siden av. Det unner jeg henne og det er veldig bra.

Men det er en ting vi gjør når vi jobber frem slike og andre arbeidsrelaterte ordninger og det er at vi skaper en større forskjell mellom de som er i jobb og de som ikke har muligheten til å komme ut i jobb igjen. Jeg har en kone, som dessverre måtte forlate arbeidslivet før hun var 40 år. Hun kommer ikke ut i jobb igjen pga. sykdom og helseplager. Nå har ungene flyttet ut og hun har likevel lyst til å prøve. Hvis man da skal legge begrensninger på hvor mye hun skal få lov til å tjene, hvis hun da skal komme ut og få et sosialt liv, og føle seg verdig, så skal det settes begrensninger på det. Mens en som er 62 år, skal få lov til å tjene like mye ved siden av som han får i AFP. Hun har 170.000 kroner i uføretrygd, det er ikke mye å leve av. Nå har hun heldigvis en mann som har en bra betalt jobb, men dog, det er ikke sånn vi vil ha det. Vi er med på å skape dette gapet selv, hvis vi hele tiden skal sørge for at vi får bedre arbeids- og lønnsvilkår, pensjonsordninger osv., så glemmer vi de som ikke har muligheten til å komme ut i arbeid. Vi er nødt til å ta tak i dem og hjelp dem litt også. Da synes jeg det blir en feil vei å gå med å kutte ned på muligheten til å tjene litt ekstra ved siden av. Dette handler ikke bare om penger bestandig, men også om et sosialt liv og kunne fungere i samfunnet, og bli satt pris på bokstavelig talt. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det Lene-Britt Johannesen, Vestfold, siste taler er Vidar Stang, Telemark. Vær så god.

Rep. nr. 102 – Lene-Britt Johannesen, Vestfold fylke:

Dirigenter, representanter. Jeg har lyst til å gripe litt fatt i det med konkurranseutsetting, for det er man som tillitsvalgt veldig opptatt av.

I forhold til dette regnskapet på s. 8, er spørsmålet: Vil regjeringen si nei til konkurranseutsetting, anbud og privatisering av offentlige velferdstjenester? Svaret er at regjeringen ikke ønsker privatisering og kommersialisering av grunnleggende velferdstjenester. Jeg har spørsmål til statsministeren om: Hva er grunnleggende velferdstjenester, jeg håper ikke det er bare skole og helse?

Vi har mange velferdstjenester som er viktig for alle. Det går på barnehager, teknisk sektor, renhold, vi har mange ikke bare skole og helse, så jeg håper jeg tolker feil.

I forhold til fagligpolitisk samarbeid, det er helt gull. Når det gjelder konkurranseutsetting, har vi noen eksempler i eget fylke som er Vestfold. Vi har hatt ekstremt god nytte av det faglige samarbeidet, både via fagforbund, LO, Arbeiderpartiet og de andre rødgrønne. Vi har klart å få gjennomslag for vår holdning som er nei til å konkurranseutsette offentlige tjenester. I Vestfold har vi hatt to tøffe saker. Vi har hatt en i Larvik, og en på Nøtterøy, innenfor veldig kort tid. Samme problemstilling, og det er konkurranseutsatte hjemmebasert omsorg. Det er NHO Service som har vært på signingsferd, og har villet politikere i kommunene om hvor mye penger det er her å tjene. Hadde vi ikke hatt dette samarbeidet, så hadde vi slitt som ansatte og som ansattes tillitsvalgte. Det er en god ting å ha i valgkampen, en gavepakke, hvor de ideologiske forskjellene blir så tydelige som det har blitt enkelte steder i vårt fylke.

Så vil jeg si noe om skattefradraget på kontingenten. Jeg er enig med det som er blitt sagt før, at det ville vært en gavepakke til valgkampen. Hvis vi får fullt skattefradrag der, som Vestfold Arbeiderparti har foreslått etter godt faglig politisk samarbeid på to landsmøter nå. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er det siste taler som er Vidar Stang, Telemark. Vær så god.

Rep. nr. 103 – Vidar Stang, Telemark fylke:

Dirigenter, kamerater, Jens. Dette dokumentet her er kjempebra å bruke, det skal vi også bruke å få full fart i valgkampen i Telemark. Telemark er et rødgrønt fylke og det skal det fortsatt være. Jeg som også representerer LO i Telemark her, kan ikke komme hjem uten å ta opp to viktige saker - hvordan det ligger an.

Hvordan går det med Eidangertunnelen, som er så viktig for oss? Er det noe fremgang å spore der? Det andre er gassrøret til Grenland som vi har jobbet enormt mye for. Nå så vi i avisene at svenskene var inne å skulle betale halvparten av dette. Hvordan ligger saken nå? Det hadde vært en utrolig gavepakke til Grenland og Telemark hvis vi nå snart kunne få dette på plass. Dette er en sak som vi har jobbet for i mange, mange år, så det blir spennende å høre.

Så var det fagforeningskontingenten. Det var et hovedoppslag i VG, så jeg ventet at du Jens hadde nevnt dette i innledningen din. Nå regner jeg med at vi hører litt om dette i oppsummeringen. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Da er debatten avsluttet. Da skal Jens få oppsummere.

Oppsummering

Rep. nr. 147 - Jens Stoltenberg:

Frdraget på kontingenten ble doblet fra 2005 til 2009, så har vi sagt vi skal øke fagforeningsfradraget. Vi får drøfte i hver enkelt budsjettunde hvor mye vi øker, men det kommer til bli høyere - det er det jeg kan si om fagforeningsfradraget.

Det er veldig bra at det er mange innlegg, og mange som tar opp forskjellige ting.

Selv om jeg nå har tid, så greier jeg ikke å gå inn på alle enkeltspørsmål. Dels fordi jeg ikke kan svarene på de tingene dere tar opp, jeg har ikke mulighet til å gi svar over bordet, men vi er her flere fra regjeringsapparatet og partiet, så poenget med disse debattene er at vi noterer og tar med oss ting. Det er en del av den store dialogen mellom partiet og fagbevegelse. Jeg vil komme inn på en del av hovedproblemstillingene som mange har tatt opp.

Først var det flere som tok opp dette med arbeidsmarkedstiltak. Der er riktig å si, at det går noe ned fra 2010 til 2011, men forventet ledighet nedjusteres i forhold hva vi opprinnelig trodde på, slik at tiltaksintensiteten, antall på tiltak i forhold til ledige går noe opp. Det er et uttrykk for at arbeidsmarkedstiltakene er noe vi bruker for å utjamne svingningene i arbeidsmarkedet, og det er faktisk sånn i forhold til antall ledige er det en liten økning - ikke en reduksjon.

I forhold til de som er yrkeshemmede, der mener jeg vi har en stor jobb å gjøre i forhold til jo mer penger jo bedre, men også i forhold til hele innretningen på hvordan vi gjør det, kvaliteten og innholdet i tiltakene. Der ønsker jeg velkommen til fortsatt dialog, men arbeidsmarkedstiltakene som ble dratt kraftig opp under finanskrisen, er dratt litt ned nå, men i forhold til antall ledige er det en liten økning.

Det kom mange ting om sosial dumping. Det jeg kan si om det, er at jeg er glad for at dere er fornøyd med mye av det som er blitt gjort. Her ligger mye av det vesentlig i detaljene, hvordan vi følger opp allmenngjøringsbestemmelsene, innsynsretten osv. Det er teknisk, tildels juridisk og politisk kompliserte ting. Vi har lagt frem to handlingsplaner. Vi mener alvor med det som står der, det er ingen vi vil ha tettere dialog med dere, når det gjelder hvordan vi håndterer det. Blant de tingene vi har fått med oss er alt det som handler om bemanningsbyråer, innleid arbeidskraft osv. Der er vi ikke i mål. Der er det for mange meldinger om ting som ikke fungerer som det skal. Jeg tror for min egen del, vi er i ferd med å få to arbeidsmarkeder i Norge. Et stort arbeidsmarked hvor det er ryddige og ordentlige arbeidsforhold og mye går bra, hvor vi ser at det blir stadig flere i jobb. Vi har ikke et dårlig arbeidsmarked når det er 250.000 flere i jobb enn for 5 år siden. Det er også et annet arbeidsmarked, som ikke fungerer like bra. Det preges av sosial dumping, det er et problem for de som er i det arbeidsmarkedet, men også for de som er i det velregulerte arbeidsmarkedet, det undergraver deres muligheter. Tiltak mot sosial dumping handler også om tiltak for rettfærdig konkurranse mellom virksomheter. Det ikke skal være slik at de som driver med sosial dumping får alle oppdrag og kontrakter, men de som er ryddige ikke får det. Jeg hører det dere sier om feks. innsynsretten som ikke fungerer. Arve har tatt opp i samarbeidskomiteen, at vi må fortsette å jobbe med dette. Jeg tør ikke si akkurat hva vi skal gjøre, men jeg hører at vi ikke er helt i mål.

Så var det klima. Hva skal vi gjøre med en jernbane som Rolf spurte om. Vi har omtrent doblet jernbaneinvesteringene. Er det på noen områder denne regjeringen virkelig lagt om politikken, så er det i forhold til satsing på jernbane. Det investeres mye mer enn noen gang før, vi skal fortsette å øke. De vi skal gjøre er å følge opp det som står i nasjonal transportplan. Når det gjelder Eidangertunnelen, så har vi ikke sagt noe mer der enn det som står i nasjonal transportplan. Utfordringen der er at en del av disse prosjektene viser seg å være mye dyrere enn man opprinnelig anslo. Vi har satt av 100 milliarder kroner mer til samferdsel. I denne transportplanperioden, gir det veldig mange prosjekter, men en del prosjekter sliter vi litt med for det de har blitt så mye dyrere.

Vi jobber for å få på plass Eidangertunnelen, og alle de andre prosjektene som er nevnt i nasjonal transportplan. Det vi skal gjøre nå i 2012 er å legge frem ny nasjonal transportplan, da vil vi oppdatere og komme tilbake til alle tall og prosjekter å se hvor langt vi kan komme i de ulike prosjektene innenfor hvilke tidshorisonter. For å si det om samferdsel, som også står på s. 2 i rapporten vår, pleier vi å legge frem en graf som viser hvordan den forrige regjeringen hadde et ganske lavt ambisjonsnivå i nasjonal transportplan - både på vei og bane - og de nådde ikke opp. De la lista lavt og rev. Vi la på 2 milliarder kroner i året, og kom godt over. Vi la lista høyere og kom over i perioden 2005 til 2009. Så la vi frem en ny transportplan, 10 milliarder over. Det er 100 milliarder over 10 år. Nå er vi fullt på bane på å oppfylle 10 milliarder kroner mere pr. år i gjennomsnitt i denne planperioden. Vi er i rute for å nå dette. Vi ligger ca. 10 til 12 milliarder kroner mer til transport hvert eneste år med denne regjeringen enn den forrige. Det begynner å monne noen steder, både på vei og bane. Det sier litt om hvor langt dette landet er. Hvor spredt befolket vi er, hvor mye stein, fjorder og fjell det er. Selv om vi bruker mange milliarder, er det fortsatt ganske mange veier og baner som ikke er på plass. Snart har vi doblet antall 4-felts motorvei her i landet, vi åpner snart frem til Minnesund, da kan du kjøre fra Svinesund - Minnesund på 4-felt, og fra Oslo og ganske langt ned i Vestfold. Det bygges videre nedover mot Telemark, samt en del andre ting som er blitt gjort. Det skjer en god del, men det tar tid. Det er kommet ekstra penger, og det skal komme mer, spesielt til jernbane, også i Rogaland.

Så er det kulturloftet. Når vi følger opp kulturloftet som Hans Ole Rian sa, vi gir mer penger til kommunene for å bygge ut kulturskoletilbudet. Det brukes mer penger på det, flere elever går i kulturskole, men vi er ikke i mål når det gjelder et godt nok tilbud til alle vi ønsker dette til. Det er et område hvor vi er stolte, men ikke fornøyde. Vi er kommet godt i gang men ikke i mål, det gjelder kulturskoleloftet som på en del andre områder. Kulturloftet var det første de rødgrønne partiene formulerte sammen. De borgelige er i mot dette, man må forstå at vi strekker oss og er godt i gang, men vi er ikke helt i mål.

Alternativet nemlig en borgelig regjering og det vil være en vesentlig svekkelse av innsatsen på kultur i forhold til hva vi har satset på.

En del av dere tok opp dette med deltid. Jeg vil si litt om dette. Det ene er at jeg er opptatt av at vi skal bekjempe deltidsledighet og ufrivillig deltid. Vi skal også være tydelige på at deltid er en mulighet, som LO har formulert. Det sier jeg fordi: Vi er opptatt av å legge til rette for at flere funksjonshemmede og uføretrygdede kan prøve seg i arbeidslivet, er det ofte deltidsjobber. Når dere og jeg sier på møter over hele landet, at det må være mulig å jobbe ved siden av uføretrygden uten at den blir avkortet, så er jo det deltid. Når vi sier hele pensjonsreformen skal gjøre det mulig for folk å jobbe ved siden av alderspensjonen, så er mye av dette deltid. I tillegg vet vi at utrolig mye ungdom og studenter som jobber deltid. Det er rundt 700.000 deltidsarbeidende i Norge. Litt ulike anslag, men ca 70.000 er ufrivillig deltidsarbeidende. Litt avhengig av hvordan man ser på dette, så er det ca 80 til 90% av disse som jobber deltid, som jobber frivillig deltid. Når vi lager en stor pensjons- og uførerreform, som legger til rette for at folk skal jobbe deltid, så kan vi ikke være i mot deltid. Vi er for deltid for de som ønsker det, men mot deltid for de som ønsker heltid. Det er veldig viktig å få frem, for vi legger til rette for dette i gjennom pensjons- og uførerreformen. Det er ingen vits å kutte avkortning i uføretrygden, hvis du ikke kan jobbe deltid, det er ofte alternativet for de som kombinerer uføretrygd med arbeid.

Det er ikke bare å fjerne den bestemmelsen om at det ikke skal føre til uvesentlig ulempe. Vi må håndtere dette med at vi kan ikke ha en ordning der, uansett hvis man jobber deltid, så har du fortrinnsrett til en heltidsstilling, samme hva slags type stilling, funksjoner eller skiftordninger som er på den bedriften. Vi må få en ordning som gjør at vi greier å forene ønske om en reell fortrinnsrett, som skal være håndterbar i forhold til bedriftene. Det kan bli et stort problem for mange både i offentlig og privat sektor, hvis enhver deltidsansatt skal ha fortrinnsrett på alle heltidsstillinger.

Flere tok opp uføretrygd. Det ble spurt om bostøtte, tjenestepensjoner i privat sektor osv. Jeg kan ikke si nøyaktig her, hva som er regelverket eller står i proposisjonen. Det som er hele hensikten er alle de som har uføretrygd i dag, skal få samme ytelser etter skatt som i dag. Det er regelen, og vi skal passe på at dette blir tilpasset. Poenget er at man skal beholde samme ytelse etter skatt, men man får høyere brutto ytelser og skatt, for å gjøre det lettere å kombinere arbeid og uføretrygd.

Når det gjelder levealdersjustering, er den modellen vi har funnet er ganske god. Å si at det skal være null levealdersjusteringer, vil føre til at to personer som har lik yrkeskarriere, den ene blir ufør og den andre AFP-pensjonist - vil den med uføretrygd få vesentlig høyere alderspensjon enn AFP-pensjonisten. Det er urettferdig. Omvendt er det klart at du kan ikke ha et system der de uføre over tid får vesentlig lavere alderspensjon enn de yrkesaktive, fordi de har ingen mulighet til å kompensere for levealdersjustering ved å jobbe mer. Det er derfor vi sier, at hele ideen er: jo mer de yrkesaktive jobber for å kompensere for levealdersjusteringen, jo mer må også de uføre kompenseres. Derfor skal det være slik at utviklingen i de uføres alderspensjon skal utvikles på lik linje med de yrkesaktive. Hvordan dette i praksis blir, vet vi bare etter hvert som vi ser hvor mye de yrkesaktive faktisk kompenseres. Vi har bare noen sjablongtall i begynnelsen, så får vi se i 2018 hva som blir de nøyaktige tallene. Hovedpoenget er at de uføre og yrkesaktives alderspensjon skal utvikle seg i takt.

Når det gjelder norske sjøfolk og skipsfart, står vi ovenfor en tøff konkurranse. Vi husker den gamle debatten om NIS, hvor vi gjorde tøffe valg i forhold til både å beholde norskregistrerte skip. Vi må også ta innover oss at det er en tøff konkurranse der ute i verdensøkonomien.

Jeg vil si noen ord til Åge Hansen fra Østfold, vedrørende han kone og hennes situasjon. Hele poenget med det vi nå gjør på uføre er at personer som henne skal få det lettere. Hvis hun er på uføretrygd i dag, da får hun samme ytelse som i dag. Det viktigste er at hun får mye lettere for å gå ut i jobb. Med det gamle systemet var det sånn at hun måtte vente ett år fra hun blir trygdet for hun kan jobbe. Hvis hun tjener 1 krone mer enn grunnbeløpet risikerer hun å miste trygden. Derfor er det veldig mange som ikke tør dette, uansett så går man ned i samlet inntekt, for alt man tjener over 1x grunnbeløpet. Nå vil man få noe igjen for hver krone man tjener, også over 1x grunnbeløpet eller ca. 60.000, da starter en avkorting, men man sitter allikevel igjen med noe. Derfor blir det lettere for henne å kombinere arbeid og trygd – og å prøve seg i arbeidslivet. Jeg mener den reformen vi nå lager, er tilpasset den type tilfeller.

Gass til Grenland. Problemstillingen der er at for å lage gassrør må vi ha noen som vil kjøpe gass i den andre enden.

Hittil har vi ikke fått nok kjøpere, men vi jobber med dette. Skulle det være kjøpere i Grenland, Sverige eller Polen, så vil det gjøre dette mulig. Det har vi så langt ikke fått til.

Da har jeg prøvd å svare på spørsmålene så grundig som mulig, det jeg ikke svarte på tar vi med oss. Dette er en stor del av den fagligpolitiske samtalen og samarbeidet. Til slutt, minner jeg på følgende: Det fagligpolitiske samarbeidet har bevist sin styrke gjennom over 100 år. Det har gjort Norge til et bedre land enn uten fagligpolitisk samarbeid, og til et land der arbeidstakernes rettigheter er bedre ivarett enn de fleste andre land. Legg merke til - det er høyresiden som alltid angriper det fagligpolitiske samarbeidet. Dette gjør dem fordi de ser at samarbeidet som er mellom LO og Arbeiderpartiet er en av de viktigste redskapene vi har til å styre samfunnsutviklingen. Det at de angriper dette, er et godt argument for at vi skal være for det. De angriper det nettopp for de ser den styrken vi også ser i det fagligpolitiske samarbeidet. Takk for oppmerksomheten.

Roar Flåthen:

Takk skal du ha Jens. Takk for en flott debatt, og dette var en fin avslutning på dagen i dag.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha, Jens. Da har vi bare noen praktiske opplysninger igjen. Vi starter her presis kl. 9.00 i morgen tidlig, alle må bruke registreringskortet, også i morgen. Dere må sjekke ut av hotellet, før dere setter dere her kl.9.00. Vi skal fraktes med båt ut til den øya vi skal på. Alle som skal være med på denne turen, møter her nede i resepsjonen kl. 17.45, så går vi samlet ned til båtene. Når vi kommer ut på øya er det en omvisning på ca. 20 minutter, så er det mat og drikke i restauranten der ute.

Møtet er hevet.

Tirsdag 7. juni 2011.

Kulturell åpning ved Gaute Vikdal, Stavanger Symfoniorkester.

Gerd Kristiansen:

Han har spilt det siste stykket som Arne Norheim skrev, det ble urfremført i 2006. Det passer veldig godt at vi har fått fremført dette stykket her i dag. Vi kan på den måten markere at Arne Norheim ville ha fylt 80 år. Tusen takk, Gaute, det var en fin stund på morgenen.

Da går vi videre i programmet. Da starter vi med å takke for i går, det var en flott plass vi ble tatt med til, mye god mat og vi fikk også "flirt" litt på slutten av kvelden.

Nå skal vi starte opp med Norsk sokkel og Statoil sin betydning for norsk næringsliv. Det skal vi ha på programmet frem til kl. 10.30. Da skal vi ta turen over til Oljemuseet. Vi starter ute her med kaffe, vann og frukt. Vi tar en repetisjon når vi er ferdig med denne sekvensen på hvordan vi gjør det videre utover dagen.

Da benytter jeg anledningen til å ønske Statoil velkommen. Den som leder delegasjonen er Torstein Hole, områdedirektør for drift sør i Statoil. Dere har podiet her frem til kl. 10.30. Be om hjelp hvis dere trenger bistand når folk vil stille spørsmål osv. Vær så god.

Torstein Hole, Statoil:

Takk. Hjertelig tusen takk for invitasjonen. Jeg er veldig beæret over å få snakke til en så viktig forsamling. I den tiden vi har fått til rådighet har jeg lyst til å gi en statusvurdering for petroleumsvirksomheten i Norge sånn som vi ser det fra Statoil sin side. Jeg vil fortelle litt om de utfordringene vi mener vi står ovenfor og noen av de løsningene vi har sett og ser for fremtiden. Håper dere vil sitte igjen med inntrykket av at det er et langt tidsperspektiv fremdeles på petroleumsvirksomheten i Norge. Det er store muligheter osv. fremover for store dere av dette landet som deltar i virksomheten, direkte eller indirekte. Det krever en god del arbeid og en del riktige beslutninger fra myndighetene sin side. Jeg har tatt med meg Dag Petter Berg, produksjonsdirektør for Statsfjord, han vil fortelle litt om den omleggingen de har gjort der, som et eksempel på ting som også vil skje med andre felt fremover. Jeg har også med Kjersti Torgersen, fra kommunikasjonssiden, hun har hjulpet oss med å sette sammen dette, så det forhåpentligvis blir både nyttig og informativt for dere. Vi har tenkt å sette av litt tid etter filmen vi vil vise, til spørsmål eller kommentarer, det vil vi gjerne ha det fra dere.

Petroleumindustrien er global, både Statoil og de andre selskapene som opererer i denne industrien på norsk sokkel, de er en del av den globale industrien. Det har sine fordeler og utfordringer samtidig, sett fra mitt ståsted er deg ingen tvil om at de kunnskapene vi klarer å ta med oss tilbake igjen fra internasjonal virksomhet til norsk sokkel, har hatt en helt vesentlig betydning for at vi er der vi er i dag.

Det vi prøver på fra Statoil og mange av leverandørselskapene på sokkelen sin side, er å gjøre litt av det motsatte av det som var tilfelle i tidlig fase i Norge, nemlig å ta med kunnskaper og teknologi som vi har utviklet i Norge, ut igjen i verden til andre, også for å finne nye markeder.

Jeg vil konsentrere meg om norsk sokkel her i dag, og den betydningen som petroleumindustrien har for norsk samfunnsliv. Viser her noen tall som sier hva slags betydning petroleumsvirksomheten har fått for samfunnet i Norge. Vi ser at av de statlige inntektene, er ca. 1/4, 27% i 2009 hentet fra olje- og gassvirksomheten, 22% av brutto nasjonal produkt kommer fra oljevirksomheten, de samlede investeringene er det også ca. 1/4 som gjøres i olje og gassvirksomheten.

Hvis man tar ett års investeringer på dette nivået vi her snakker om, og vi sammenligner det med prisen på Operahuset i Oslo, så tilsvarer det ca. 30 operahus, som vi hvert år investerer på sokkelen. Det er en stor virksomhet, og det er en god lønnsomhet i industrien. Det blir mye tilbake igjen både for samfunnet og alle de som er involvert. Det er en veldig stor eksportandel som kommer fra petroleumsvirksomheten. 47% er den andelen som olje og gassinntekter direkte gjør av norsk eksport. Hvis vi tar med eksporten fra leverandørindustrien til oljevirksomheten, kommer vi opp på 60% andel av eksporten for denne industrien samlet sett.

Jeg vil dvele litt ved leverandørindustrien. I 2010 var det leverandørindustrien i Norge hadde en samlet omsetning på 240 milliarder kroner, det er veldig stort beløp, nesten halvparten så stort som samlede inntekter fra olje og gassvirksomheten som var på 500 milliarder kroner. Det betyr den norske leverandørindustrien til olje og gassvirksomheten er blitt stor eksportør av varer og tjenester, også til utlandet. Det innebærer at Norge er blitt en teknologieksporthør. Det er ikke sånn at vi bare utvinner og eksporterer råvarer i Norge.

Vi har opparbeidet oss en enormt stor teknologiindustri, som eksporterer og er konkurransedyktig på verdensmarkedet, kan også konkurrere på steder i verden der norske oljeselskaper ikke nødvendigvis har virksomheter. Det er en effekt som vi ser tallene på nå og som er veldig gledelig, og gir perspektiver for fremtiden.

Pensjonsfondet har passert 3100 milliarder kroner, ved siste årsskifte, det er en betydelig velstand det norske samfunnet har opparbeidet seg basert på oljevirksomheten.

For meg er det basert på den statusen vi har i dag, ikke mulig å se at Norge kunne hatt det lønns- og velferdssamfunnet vi har, uten olje og gassindustrien. Det ser vi også på den utviklingen vi har hatt når vi sammenligner oss med land som lå langt foran oss økonomisk for noen tiår siden.

Investeringsnivået på norsk sokkel forteller mye om hvilken tro bransjen har på fremtiden, og hvor store ringvirkninger som skapes, hvordan det arter seg utover i hele næringen i landet vårt. Vi ser utviklingen i investeringsnivået i norsk olje og gassindustri at det har vært en vekst de siste 10 årene, i 2011 vil det ligge på ca. 140 milliarder kroner i investeringer på norsk sokkel. Vi ser også at oljeprisen har utviklet seg mye i takt med investeringene, det vil si at investeringsnivået i ganske stor grad følger utviklingen i oljeprisen. Vi ser samtidig at i finanskrisene 2008 og 2009, falt oljeprisen veldig, ble investeringsnivået på sokkelen opprettholdt. På den måten har langsiktigheten og troen på fremtiden i industrien i Norge har dempet effekten av finanskrisen her i landet. Det ser vi på alle felter i økonomien, at vi har hatt mindre utslag av finanskrisen enn det de har hatt mange andre steder. Typen av investeringer har forandret seg over tid. Vi ser i 1990 var nye feltutbygginger den klart største andelen av investeringene, men vi ser i 2011 at leting har tatt seg opp igjen. Her har vi betydelig investeringer for fremtiden, også optimisme i form av stor og positiv leteaktivitet. Vi forventer at dette fortsetter i årene fremover, både med hensyn til størrelsen på investeringene og den trenden som er, med å investere i de eksisterende feltene. I forhold til norsk industri, ser vi at leverandørindustrien i Norge er kjempegode til å konkurrere om oppdragene på de eksisterende feltene, men også på de nye.

Av og til møter Statoil noen kommentarer til, hvilke land de kommer i fra de firmaene som vinner kontraktene, når vi setter ut større byggekontrakter. Hvis vi ser nærmere på hvem Statoil handler med, ser vi at ca. 80% av innkjøpene gjøres i Norge.

Vi hadde i 2010, 116 milliarder kroner i totale innkjøp, og brukte ca. 26000 leverandører samlet sett. Av dem brukte vi 92,5 milliard kroner i Norge. Vi har en strategi om å utvikle enda større mangfold, konkurranse og fleksibilitet i leverandørindustrien i de markedene som vi operer i. Vi ønsker åpenhet, vi jobber hardt for at det ikke skal være diskriminerende faktorer i anbudskonkurransen, er veldig nøye med å følge de reglene som gjelder. Vi er klar over den størrelse og betydningen vi har.

Helse-, miljø- og sikkerhet er et av de kriteriene vi vektlegger, når vi tildeler kontrakter. Det betyr at vi stiller minimumskrav til leverandørene våre, de må også følge de etiske retningslinjene som Statoil selv følger, samt alle lover og regler i Norge og andre land som de opererer i.

Sysselsettingen i denne næringen er ca. 220000 personer, som er ca. 9% sysselsatte i Norge. Dette er en betydelig virksomhet med hensyn til sysselsettingen, ikke bare penger og inntekter for staten. Ringvirkningene går også lengre enn til de som er direkte ansatt. Selv om næringen er viktigst på Vestlandet, vet vi at nesten alle kommuner i landet har innbyggere som er ansatt i petroleumsnæringen.

Jeg vil trekke frem Hammerfest og Snøhvit, det er en av de utbyggingene som virkelig har vist hva som kan bli en positiv konsekvens lokalt.

På Snøhvit, som for de andre feltene vi opererer på, er helse- miljø- og sikkerhetsarbeidet helt i fremste rekke. Dette bruker vi mye tid på, og er veldig viktig for oss i absolutt alle ledd.

Miljø siden er også en viktig del av dette. Noen mener av vi av miljøhensyn bør begrense produksjonen fra norsk sokkel. Statoil og næringen her jobber veldig hardt med å bli bedre på miljøet. Utslipp av farlige kjemikalier i sjøen, er gjennom de siste 10 til 15 årene nesten slutt. Vi har erstattet de gamle kjemikaliene med mindre farlige kjemikalier, som ikke har miljøkonsekvenser. Norsk sokkel har lavest utslipp av CO₂ pr. produsert enhet i hele verden.

Hvis verden trenger energi, og ingen ting tyder på at vi de nærmeste 10 årene skal få redusert behov for olje og gass, selv om fornybar energi vil utgjøre en større del av det totale energibildet.

Det er avgjørende for oss å øke kompetansen til våre ansatte, både i bredde og faglig spesialisering.

Det formelle samarbeidet er veldig godt utbygd, med lange tradisjoner. Statoil er fusjoner av andre selvstendige selskaper fra tidligere. I vanskelige saker, eller omstillingsperioder, har vi ofte brukt prosjektarbeid for å jobbe frem løsninger sammen. Jeg vil legge til at trepartssamarbeidet i Norge, som vi har lange tradisjoner for, gir samarbeid mellom ledelse, tillitsvalgte og myndigheter på alle plan, har en ustoppelig kraft.

Vi har planer om mange nye utbygginger, men vi ser at det i hovedsak er mange små funn vi har gjort i de siste årene, selv om vi har hatt en ganske høy funnrate på sokkelen. Det er ganske krevende å klare å utvikle de små prosjektene til å være lønnsomme og gi like mange volumer som det som vi produserer i dag. Det betyr at vi er avhengig av positive funn fra letevirksomheten og nye arealer å lete på.

Det har ikke vært tildelt arealer på norsk sokkel siden 1994. Dem som tildeles nå i konsesjonsrunder, er stort sett arealer som har vært tildelt tidligere og som er blitt trukket tilbake og tildelt igjen flere ganger oppigjennom tidene. Det er et potensial til å holde produksjonen frem til 2020, utover det vil det nok være nødvendig med nye letearealer for å unngå et stort produksjonsfall fremover. Det tar ganske lang tid fra det åpner et område til leteboring starter og funn kan bygges ut ca. 15 år. Fordelingen på sokkelen når det gjelder de gjenværende ressursene er klar, det er de nordlige områdene som er minst utviklet, men det er verdt å merke seg at det fortsatt er et stor potensiale i Nordsjøen, her lenger sør, både i eksisterende felt og nye funn. Barentshavet er ikke inkludert, våre nye områder som følge av avtalen med Russland om deling av gråsonen, heller ikke Jan Mayen, dette har vi forventninger til.

Statoil har som selskap en ambisjon om å opprettholde produksjonsnivå på norsk sokkel til 2020. De beste og mest lønnsomme funnene er bygget ut allerede, så de som kommer utover nå, de er stadig mer krevende. Vi har gjort et interessant funn i Barentshavet. Dette kan være ganske stort, og er det mest betydelige funnet på 10 år. Vi vil utvikle Skrugervunnet videre, lete mer i området, og det har åpnet muligheter i nærområdet.

Noen kommentarer til Statoils størrelse på sokkelen. Det sies at vi begrenser mulighetene noe og ikke satser nok på de modne feltene på sokkelen. Saken har flere sider, i Statoil bruker vi årlig ca. 2,4 milliarder kroner på forskning og utvikling. Vi har over 300 pågående prosjekter for økt utvinning. Utvikling av nye fartøyer som Statoil har startet, det øker muligheten for billig vedlikehold av brønnene som står på havbunnen osv. Vi har over 500 olje- og gassbrønner som står på havbunnen i virksomheten.

Snorrefeltet er et annet eksempel på hvilke tiltak vi gjør for å forlenge levetiden, øke standarden på plattformene våre og legge til rette for økt utvinning. Etter en tid blir mange ting slitt, også det som kommer opp fra bakken forandrer seg, da må plattformene oppgraderes i forhold til det. Vi vurderer samtidig om vi skal bygge helt nye plattformer for den siste fasen av feltet. Vi at HMS-tiltak og flaskehalsfjerning må gå hånd i hånd, begge deler er viktig for å gjøre operasjonsanleggene mer robuste. Viser til Statfjord og den utviklingen som har skjedd der. Dag Petter Berg, som er ansvarlig for Statfjordfeltet, vil fortelle litt de erfaringene og den reisen som feltet har vært igjennom der.

Dag Petter Berg, Statoil:

God morgen alle sammen. Hjertelig takk for den muligheten som ligger i den invitasjonen å få komme å fortelle til dere om den fantastiske industrihistorien som har foregått på Statfjordfeltet. Som leder av organisasjonen i dag, er det med en god porsjon ydmykhet/ærefrykt jeg skal dele dette med dere. Jeg vet det er mange tusen mennesker som har vært med på å skape dette, og håper at jeg yter de de rettferdighet.

Litt historiske fakta om Statfjord. Det har vært preget av djervhet, modige beslutninger, teknologi, kompetanseutvikling både blant oljeindustrien og leverandøriindustrien totalt sett. Det har vært en industriutvikling som har skapt både mange arbeidsplasser og store verdier for samfunnet.

Statfjordfeltet ligger på grensen midt mellom norskekysten og Shetland. Feltet ble funnet allerede i 1974. I konsesjonsvilkårene for Statfjordlisensen, krevde norske myndigheter at den utenlandske operatøren som skulle få oppgaven, måtte være villig til å gi i fra seg operatørskapet, 10 år etter en mulig driveeighetsærklæring. Statoil ble etablert i 1972 som var rett før dette, da var det viktig for norske myndigheter å skape et vekstgrunnlag for norsk oljenæring og muligheter for utvikling av kompetanse her hjemme, dette var et viktig vilkår. Det selskapet som fikk tilbudet først sa nei takk pga dette grunnlaget. Det førte til at Mobil fikk operatørskap og gjorde funn i første letebrønn i 1974. De så at dette var et felt med store muligheter, det ble raskt boret flere brønner for å avgrense størrelsen, det gikk så fort at Mobil i spissen for interessentene i lisensen tok risiko på å sette ut kontrakter til norsk leverandøriindustri allerede før utbyggingen var godkjent i Stortinget. Feltutviklingen ble godkjent i Stortinget i 1975. Det var viktig å sikre seg kontrakter og posisjoner. Statfjord A kom i produksjon i 1979. Operatøren trodde det var greit å gå raskt videre til neste plattform, så enkelt var det ikke. Vi har hatt våkne myndigheter i Norge, helt siden starten, når utbyggingsplanen for Statfjord B ble skissert, ble det første utkastet ikke godkjent av Oljedirektoratet.

De sendte et brev, som siden ble omtalt som det dyreste brevet i norsk oljevirksomhet, hvor de la klare føringer for hvordan designet av en fullt integrert plattform skulle bygges med sikkerhetssoner mellom boligkvarteret og prosess/boreanleggene. Dette førte til 1 års utsettelse på hele utbyggingen av Statfjord B, og det var store utfordringer, men etter hvert har dette gått veien. Statfjord C utbyggingen gikk uten komplikasjoner. Dette feltet ligger på grenselinjen, størstedelen er norsk, det skal vi være glade for, det er det største oljefeltet i Nordsjøen.

Statfjordfeltet har vært en viktig del av infrastrukturen i området. Statfjord har drevet med kontinuerlig teknologiutvikling, utprøving av nye dreneringsstrategier for å skape verdier.

For å realisere verdiene, er det viktig for oss å lykkes med sikkerhetsarbeidet, vi tåler ikke lange nedstenginger, det er viktig at vi får effektive revisjonsstanser, igjen for å redusere nedetid, høy regularitet er viktig hver dag. Lykkes vi med dette fremover, ser vi at også etter 2020, som er satt som økonomisk levetid i den reviderte feltutviklingsplanen, da er det mulig å få gass ut av feltet lenger enn 2025. Utfordringen er å få dette lønnsomt. Olje og gasspriser kan vi ikke gjøre så mye med, det vi kan jobbe med er kostnadsnivå, og lykkes med trykkreduksjonen i reservoaret. Til slutt vil jeg skryte litt av alle medarbeiderne våre i organisasjonen, vi har en veldig motivert organisasjon, som står på hver dag for å realisere dette. Vi har et godt samarbeid med våre arbeidstakere og leverandørindustrien, vi lykkes på veldig mange viktige forhold. Statfjordplattformene er i dag blant de beste i selskapet på sikkerhetsresultatene og produksjonsregularitet, vi klarer å produsere hver dag for å realisere dette, det er vi på god vei til å lykkes med. For oss er utfordringen fremover nå, er å få tatt ut restverdien, slik at denne giganten som Statfjord er, kan bli enda litt større, og være en god arbeidsplass i mange år fortsatt. Tilslutt vil jeg takke for muligheten å fortelle litt om Statfjord, så vil Torstein si noen ord helt tilslutt.

Torstein Hole, Statoil:

Takk skal du ha, Dag. Bare helt kort oppsummere litt av det jeg håper vi har gitt et bilde av det vi har oppnådd på norsk sokkel, både av industrien totalt sett og Statoil som selskap. Norsk sokkel er bærebjelken i Statoil, og vil være det i veldig mange år fremover, selv om selskapet og så satser internasjonalt. Det er veldig artig å jobbe med norsk sokkel, og vi har en stor motivert organisasjon. Fremover vil vi gjøre alt vi kan for å få maksimalt ut av alle feltene på samme måte vi har gjort på Statfjord. Samtidig ser vi at hvis Norge ønsker å opprettholde petroleumsnæringen på et høyt nivå, så kreves det en del beslutninger om tildeling av areal, for at vi skal hindre det fallet som vil komme på de fleste felt. Fremover kreves det en del beslutning fra myndighetene, vi skal legge til rette for at de får et best mulig grunnlag for å gjøre beslutningene som skal tas politisk. Takk for oppmerksomheten.

Roar Flåthen:

Hvis det er noen som brenner inne med noen spørsmål eller kommentarer skal vi selvsagt åpne for det, hvis ikke, har jeg tenkt å gi noen refleksjoner i tillegg til det som er sagt.

Bak alt dette som vi nå har hørt, ligger det også noen viktige politiske beslutninger. Phillips som startet i 1971, det gjaldt både dansk og norsk sokkel. Det var Utenlandske oljeselskaper som hadde kompetanse som var inne her, foreslo at de skulle bygge ut det første store feltet, mot at de fikk råderetten på norsk sokkel i fremtiden. Heldigvis hadde vi våkne politikere som sa nei til dette i Norge, dessverre så gjorde man ikke det samme i Danmark.

Der fikk et selskap en form for råderett på dansk sokkel, noe de angret på i ettertid. De som er spesielt med norsk sokkel, som også er et merkenavn, er den måten som myndighetene har organisert norsk sokkel på, gjennom PTORO, GASKO, etablert det norske selskapet som nå er Statoil, som staten har majoritet på. Vi har kontroll på norsk sokkel, fått utdeling av blokker, men ikke minst beskatningssystemet på 78%, det gir jo i tillegg til sysselsetting, underleverandører og all annen verdiskapning ett grunnlag for pensjonsfondet som er nevnt her.

Vi har snakket mye om finanskrisa, hva er det som skiller Norge fra mange av de andre landene, jo det er at vi kunnet stimulere norsk økonomi med oppimot 120 – 140 milliarder kroner hvert år. Det er en av årsakene til og bruken av disse pengene for å skape aktivitet og sysselsetting. De fleste andre land ute i verden og Europa har også måtte stimulere økonomien, men de må låne disse pengene. Det betyr at ved å låne penger øker utenlandsgjeld og de får betalingsproblemer, sånn som Hellas, Irland osv. er de som er ille ute. Vi bruker penger vi har på bok, det gjør at vi skiller oss veldig godt ut i fra mange andre, som også er et eksempel på hvor viktig det har vært for Norge å utnytte disse fenomenale naturressursene, som både olje og gass er, vannkraft og andre naturressurser. Summen av alt dette gjør at vi sier litt "spøkefullt", vi som er født i Norge, har vunnet i lotto.

Det kan jo stilles spørsmål om troverdigheten i miljødebatten, når vi er en så stor olje- og gass produsent, men det ikke noe tvil om at brobyggen mellom det fossile og det fornybare er gass. Uten gass er det ikke mulig å nå disse klimamålene. Hvis man nå skal stenge atomkraften i Tyskland, er det ikke noe tvil om at etterspørselen etter norsk gass kommer til å være helt avgjørende for at de skal kunne lykke med det. Jeg takker for at dere har kunnet bruke tid sammen med oss, gi oss denne flotte informasjonen, vi skal på Oljemuseet, som også vil gi et viktig påfyll. Vi er stolt av norsk oljepolitikk, hvordan vi har administrert og styrt dette. Jeg vil si Lill Heidi, vi er også stolte av Statoil, våre medlemmer i oljebransjen, som har bidratt til at vi er der vi er. Hjertelig takk skal dere ha for at dere tok dere tid.

Gerd Kristiansen:

Så er det litt praktisk før vi går til Oljemuseet. Kaffé, frukt osv. blir servert ute, vi går ikke den vanlige veien, det blir åpnet andre dører opp trappen ute i gangen her, der skal vi gå og følge på de som vet hvor vi skal gå. Roar avslutter representantskapsmøtet her før vi går. Kl. 12.30 går vi tilbake til hotellet for å spise lunsj. Fellestransport med buss, går fra hotellet kl. 13.45. Distriktssekretærene som skal være igjen ti i morgen, skal samles i Stavangerstua her på hotellet kl. 15.00. Vær så god, Roar.

Avslutning

Roar Flåthen:

Takk skal du ha Gerd. Vi bestemte oss for å den formelle delen av Representantskapsmøtet her.

Vi har hatt et veldig bra møte, det er alltid spennende å ha et Representantskapsmøte utenfor Oslo, og ha et program som er litt mer enn det formelle, med regnskap, beretning osv. som er det tradisjonelle på junimøtene våre.

Jeg synes vi hadde en veldig fin dag i går, fagligpolitisk. Vi fikk en fin diskusjon, vi kan si det er en start på det kommende kommune- og fylkestingsvalget, som er viktig for oss. Nå har vi faglig regnskap vi kan bruke ute.

Vi skal selvsagt bidra til å lage materiell slik at det kommer ut i lokalorganisasjonene tilgjengelig for både tillitsvalgte og medlemmer fremover. Vi har en sommer vi skal i gjennom, men vi har mange utfordringer utover høsten, vi må bare brette opp armene og gjøre en jobb, så har vi vist at det gir resultater. Det må vi ha troen på at vi også skal greie denne gangen. Den politiske utfordringen ser vi er der, men vi ser også veldig klart alternativene. Vi må bruke kreftene lokalt på å bidra til å se de alternativene som foreligger politisk til både et rødgrønt og til politisk styring som er partier som vi samarbeider med, og som har en ideologi som passer oss. Det vet vi hva betyr, vi må gå ut å gjøre den jobben, så vil det gi resultater i september.

Vi har gjort den jobben vi skal gjøre her nede i Stavanger. Jeg vil gjerne da få lov å takke Øystein, distriktssekretæren vår, distriktskontoret og alle dere som har bidratt både til å lage programmet. Vi hadde en fenomenal kveld i går - og ikke minste det vi har fått til her i dag Lill Heidi - det har du bidratt til også. Med det vil jeg formelt avslutte, og vi ønsker hverandre god sommer, ferie og vel hjem. Da er dette representantskapet formelt over.

Navnefortegnelse over representanter til LOs representantskapsmøte 6. – 7. juni 2011

Arbeiderbevegelsens Presseforbund

1. Toril S. Alfsvåg

EL & IT Forbundet

2. Vidar Hennum

3. Monica Derbakk

4. Jan Olav Andersen

5. Hjørdis Henriksen

6. Ove Toska

7. Svein Davidsen

Fagforbundet

8.

(forfall representant og vararepresentant)

9.

(forfall representant og vararepresentant)

10. Jan Helge Gulbrandsen

11. Odd Haldgeir Larsen

12. Kjellfrid Blakstad

13. Mette Henriksen Aas

14. Grete Yri Auestad

(vararepresentant)

15.

(forfall representant og vararepresentant)

16. Anne Green Nilsen

17. Roger Heimli

18. Merete Dahl

19. Hanne Armtzen

20. Ole Gustav Haavold

21. Helge Sporsheim

(vararepresentant)

22.

(forfall representant og vararepresentant)

23.

(forfall representant og vararepresentant)

24. Linn E. Hemmingsen

Fellesforbundet

25.

(forfall representant og vararepresentant)

26. Steinar Karlsen

(forfall 07.06.11)

27. Eli Ljunggren

(forfall 07.06.11)

28. Liv S. Christiansen

(forfall 07.06.11)

29. Eldar Myhre

30.

(forfall representant og vararepresentant)

31. Per Johnny Voldseth

32. Bjørn Gottschlich

33. Inger Helene Helgesen

34. Roald Stykket

35. Cecilie Søllesvik

(vararepresentant)

36. (forfall representant og vararepresentant)

37. Grethe Jusnes

Fellesorganisasjonen

38. Mimmi Kvisvik

39. Cato Brunvand Ellingsen

40. Ellen Galaasen

41. Anna Sabina Soggiu

Forbundet for Ledelse og Teknikk

42. Ulf Madsen

43. (forfall representant og vararepresentant)

44. Trygve Westgård

Handel og Kontor i Norge

45. Peggy Hessen Følsvik

46. Bjørn Mietinen

47. Mona Christine Bjørn

48. Sonja Hjelvik

49. (forfall representant og vararepresentant)

50. John Sanden

51. Viggo B. Andresen

52. Bjørn Svean (vararepresentant)

53. Tonje S. Bergmann (vararepresentant)

Industri Energi

54. Lill-Heidi Bakkerud

55. Astrid Refsdal Henden (ikke møtt)

56. Einar Ingeborgvik

57. (forfall representant og vararepresentant)

58. Steinar Nordahl-Pedersen

59. Irene Sandhåland

60. Marit Lorentsen

Musikernes Fellesorganisasjon

61. Hans Ole Rian

62. Anders Hovind

Norges Offisersforbund

63. Torbjørn Bongo

Norsk Arbeidsmandsforbund

64. Helge Haukeland

65. Kjell Norman Borglund

66. Janita Blomvik

67. Karl M. Appelkvist

68. Eva Jenssen

Norsk Fengsels- og Friomsorgsforbund

69. Geir Bjørkli

Norsk Jernbaneforbund

70. Kjell Næss (vararepresentant)

71. Jan Audun Strand (vararepresentant)

Norsk Lokomotivmannsforbund

72. Øystein Aslaksen (forfall 07.06.11)

Norsk Nærings- og Nvtelsesm. Arb. Forb.

73. Anne Berit Aker Hansen

74. (forfall representant og vararepresentant)

75. Tor Arne Johansen

76. Ann Kristin Kvaløsend

77. Tove Svensen

Norsk Post- og kommunikasjonsforbund

78. Thore Strøm (vararepresentant)

79. Hans Fredrik Danielsen (forfall 07.06.11)

80. Linda Stensnes

Norsk Sjømannsforbund

81. Anita Furuvik

82. Jahn Cato Bakken

Norsk Tjenestemannslag

83. Dag Agledal

84. Pål Kjærstad (vararepresentant)

85. Bjørn Halvorsen

86. Helge Løbergli

87. Hanne Nordhaug

88. Fredrik Oftebro

89. Anita K. Solhaug

Norsk Transportarbeiderforbund

90. Lars Johnsen

91. (forfall representant og vararepresentant)

92. Magne Mathiassen

93. Nina Risinggård

Norske Idrettsutøvers Sentralorganisasjon

94. (forfall representant og vararepresentant)

Skolenes Landsforbund

95. Anne Finborud

Østfold fylke

96. Åge Hansen

Oslo fylke

97. Roy Pedersen

Akerhus fylke

98. Iren Bekkevold

Hedmark fylke

99. (forfall representant og vararepresentant)

Oppland fylke

100. Størk Sigurd Hansen

Buskerud fylke

101. Terje Berghagen

Vestfold fylke

102. Lene-Britt Johannesen

Telemark fylke

103. Vidar Stang

Aust-Agder fylke

104. Anne Kari Mentzoni

Vest-Agder fylke

105. (forfall representant og vararepresentant)

Rogaland fylke

106. Rolf Bersås

Hordaland fylke

107. Ørjan Myrmel

Sogn og Fjordane fylke

108. Berner Midthjell

Møre og Romsdal fylke

109. Anja Gabrielsen

Sør-Trøndelag fylke

110. Bjørn Inge Fossmo (vararepresentant)

Nord-Trøndelag fylke

111. Leif-Ketil Lorentsen

Nordland fylke

112. Tor Sæther

Troms fylke

113. Anne Britt Fallsen

Finnmark fylke

114. (forfall representant og vararepresentant)

Sekretariatet

115. Roar Flåthen

116. Gerd Kristiansen

117. Tor-Arne Solbakken

118. Ellen Stensrud

119. Erna Hagensen (forfall)

120. Hans O. Felix (forfall 07.06.11)

121. Jan Davidsen

122. Mette Nord

123. Arve Bakke (forfall 07.06.11)

124. Anders Skattkjær (forfall 07.06.11)

125. Sture Arntzen

126. Leif Sande (forfall 07.06.11)

127. Jan-Egil Pedersen (forfall 07.06.11)

128. Tone Rønoldtangen (forfall)

129. John Leirvaag

Sekretariatet - Vara

130. Trine Lise Sundnes (forfall)

Sekretariatet

131. Kristian Tangen

132. Rigmor Hogstad

133. Odd Christian Øverland (forfall 07.06.11)

134. Roger Hansen (forfall 07.06.11)

135. Jonny Simmenes

136. Kjell Atle Brunborg

137. Jacqueline Smith

138. Renée Rasmussen

139. Andre Aas Egil

140. Stein Grøtting

HK Fagbevegelse

141. Odd Erik Kokkin

AOF Norge

142. Tove Johansen (forfall 07.06.11)

LOs kontrollkomité

143. Steinar Karlsen (Representant nr. 26 for Fellesforbundet)
144. Tom Røisi (forfall)
145. Kristin Nielsen (forfall 07.06.11)
146. Kjell Mjaatvedt (forfall 07.06.11)

Samarbeidskomiteen LO/DNA

147. Jens Stoltenberg (forfall)
148. Helga Pedersen (forfall)
149. Raymond Johansen (forfall)
150. Finn Jota

Sørmarka AS

151. Berith Bergersen (forfall)

Gjest

152. Liv Buck (forfall)
153. Ole Knapp (forfall)
154. Leif Haraldseth (forfall)
155. Svein-Erik Oxholm (forfall)
156. Esther Kostøl (forfall)
157. Yngve Hågensen (forfall)
158. Jan Kr. Balstad (forfall)
159. Evy Buverud Pedersen
160. Gerd-Liv Valla (forfall)
161. Finn Erik Thoresen (forfall)
162. Bente N. Halvorsen (forfall)

LOs distriktskontor Østfold

163. Ulf Lervik

LOs distriktskontor Oslo/ Akershus

164. Kari Hauge

LOs distriktskontor Hedmark

165. Hege Søberg

LOs distriktskontor Oppland

166. Iver Erling Støen

LOs distriktskontor Buskerud

167. Kim-Louis Belaska (forfall 07.06.11)

LOs distriktskontor Vestfold

168. Per-Kristian Finstad

LOs distriktskontor Telemark

169. Irene B. Haukedal

LOs distriktskontor Aust-Agder

170. Agnes Norgaard

LOs distriktskontor Vest-Agder

171. Elisabeth Haaversen

LOs distriktskontor Rogaland

172. Øystein Hansen

LOs distriktskontor Hordaland

173. Roger Pilskog

LOs distriktskontor Sogn og Fjordane

174. Arvid O. Langeland

LOs distriktskontor Møre og Romsdal

175. Rune Solenes Opstad

LOs distriktskontor Sør-Trøndelag

176. Jan Thore Martinsen

LOs distriktskontor Nord-Trøndelag

177. Rune Hallstrøm

LOs distriktskontor Nordland

178. Rita Lekang

LOs distriktskontor Troms

179. Synnøve Søndergaard (begynner i Troms 01.07.11)

LOs distriktskontor Finnmark

180. Bjørn Johansen

LOs anleggskontor i Haugesund

181. Kåre Karlsen

LOs offshorekontor i Stavanger

182. Arne Larsen-Floisvig

LO-kontoret Brussel

183. Knut Arne Sanden (forfall)

LO-Aktuelt

184. Svein-Yngve Madssen

Kartellene

185. Klemet Rønning-Aaby (forfall)

Ernst & Young

186. Kjetil Andersen (forfall 07.06.11)

Administrasjonsavdelingen

401. Kine Smith Larsen

Administrasjonsavdelingen - Øko

402. Siv Schau

Administrasjonsavdelingen

403. Solveig Jørgensen

404. Sobia Bashir

Administrasjonsavdelingen - Arkivet

405. Nina Hegli

Administrasjonsavdelingen - IKT

406. Jarle Gjersing

Administrasjonsavdelingen - Service

407. Erik Nygaardsmoen

408. Lasse Nielsen

Administrasjonsavdelingen

409. Mona Westby

Administrasjonsavdelingen - IKT

410. Frode Henriksen

Administrasjonsavdelingen - Øko

411. Aina Lundkvist

412. Knut Endreson

Informasjons- og rådgivningsavdelingen

413. Jenny Ann Hammerø

414. Øivind T. Hansen

415. Trine Holden

416. Hanne Thun

417. Beate Knudsen

418. Trude Johnsen

419. Tommy Skar (forfall)

420. Jens Schei Hansen

421. Anders Horn

422. Magne Svendsen

423. Ida Viksveen Larsen

Forhanslings- og HMS avdelingen

424. Turid Klette

425. Geir Myrflott

Internasjonal avdeling

426. Karin Beate Theodorsen (forfall)

Organisasjonsavdelingen

427. Ståle Dokken

428. Hege Nilsen Ahlquist

Juridisk avdeling

429. Karen Sophie Steen

Næringspolitisk avdeling

430. Grethe Fossli

431. Kenneth Sandmo

Personal- og Utviklingsavdelingen

432. Øystein Høisveen (forfall)

433. Elling Sørum

LOs administrasjon Brusselkontoret

2055. Robert R. Hansen

Via Travel

434. Tonny Kieding

Samfunnspolitisk avdeling

435. Stein Reegård

Norsk Manuellterapeutforening

2001. Marianne Birkeland

2002. Kirsti Vanvik

2003. Oddvar Knutsen (forfall 07.06.11)

2004. Peter Chr. Lehne

Besøkende

2005. Egil Torland

2006. Morten Larsen

2007. Marianne G. Chesak

2008. Anne Kristi S. Horneland (ikke møtt)

2009. Trygve Eriksen

2010. Tor Ege

2011. Terje Nysted

2012. Ommund Stokka
 2013. Marcela Molina
 2014. Frode Følgesvold
 2015. Egil Oliversen
 2016. Christoffer T. Johnsen
 2017. Bjørn Erik Poppe Thorsen
 2018. Christopher Birknes
 2019. Ketil Karlsen
 2020. Bjørn Dyrnes (ikke møtt)
 2021. Synnøve Haugland
 2022. Sigmund Salamonsen
 2023. Hallfrid Kristoffersen
 2024. John Morten Beckstrøm (ikke møtt)
 2025. Sigve Romslo
 2026. Dagrun F. Vormestrand
 2027. Anngun Veia-Klugtvedt
 2028. Torill W. Sandanger
 2029. Mette Ask
 2030. Steinar Hopsdal
 2031. Gunn Rødne Herdis
 2032. Åsa Gro Gjølme
 2033. Martin Sand Pål
 2034. Egil Bjerga
 2035. Turid Kalvig Sola
 2036. Kristin Hebnes
 2037. Bjørn Eirik Marcusson
 2038. Cecilie Bjelland
 2039. Jørn Tore Berget (ikke møtt)
 2040. Elin-Sabine Hognestad (ikke møtt)
 2041. Olav Sjølyst
 2042. Helge Espe
 2043. Jan Erik Halse (ikke møtt)
 2044. Reidar Hognestad
 2045. Arvid Kufaa
 2046. Jan-Anders Dam Nielsen
 2047. Hilde Aarnes
 2048. Eirik Aarek
 2049. Tom Tvedt
 2050. Gaute Vikdal
 2051. Torstein Hole
 2052. Øyvind Berekvam

2053. Svein Fjellheim
 2054. Erik Olsvik

